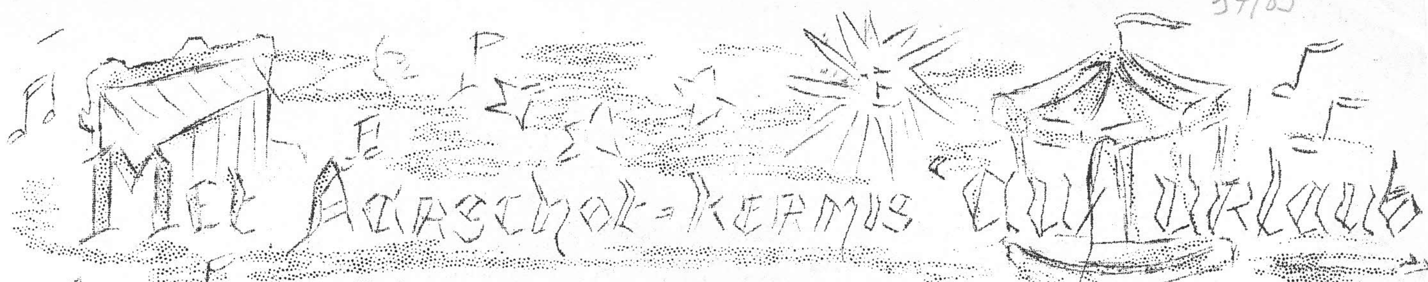
de kasseistamper

Soldatenblad van Aarschot

Verschijnt maandelijks

57/83

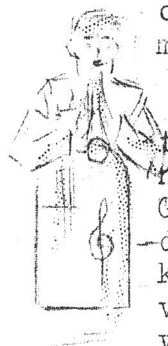


Het was zaterdag 17 augustus en droef-dromend staarde ik door het raam van de D.V.T. naar de Duitse landschappen die van Soest tot Aken hun bonte verscheidenheid en natuurschoon langs de spoorbaan uitstalden, en die schenen op te fleuren van het zweet waarmee ik er sinds 15 maanden, op oefening en manoeuvers, de bodem drenkte...

BAL

Achteraf gezien, schijnt het toch allemaal vlug gegaan. Verleden jaar, deze tijd, zat ik op manoeuvers in Bennelager, met een fameus "kropke" en een gamel "reppigë fret", en toen ik dacht aan de kermistafel thuis, heb ik gezworen dat ik in '57 het vuurwerk niet zou missen !

Het is dan ook in een heel andere stemming dat ik in "de Parel" uit de trein stapte, terwijl de vreugdesalvo's van Orleanstoren naar beneden donderden en feestelijk klokkengelui over de stad golfde.(Och arme, één klokske, maar het klonk als muziek in mijn oren...)



Thuis gekomen had ik nauwelijks tijd om dat mottig kostuum van mijn lijf te zwieren en in de gauwte nog ne goeien dinee naar binnen te jggen, en weg was ik... naar de Bonewijk ! Ge kunt niet geloven wat het doet, na 2 maanden militaire afzondering in de roes van de kermisvreugde te vallen en dadelijk kreeg ik de indruk dat ik vandaag het avondappel zou missen en van een eeuwigdurende nachtvergunning zou genieten. Deze ingeving zou in de volgende dagen herhaaldelijk bewaarheid worden, maar ik kan U verzekeren dat ik in ieder geval "onverantwoordelijk" was......

Nu, mannen, ge begrijpt dat ik ondertussen al een toerke had gedaan in het spooktreintje en ik kreeg daarbinnen enkele schrikwekkende figuren te zien, die mij sterk herinnerden aan enkele boeffers uit onze Cie. Voor degenen die het interessant vinden, kan ik ook zeggen dat de dochters van het spooktreintje verkocht zijn. Dat is te begrijpen, hé ? Een goede beafsteack blijft nooit lang in de vitrine liggen !



Troost U echter, er is opnieuw voor jong volk gezorgd, maar ge zult toch nog enkele zomers moeten wachten. Een goede gelegenheid om ondertussen nog enkele keren bij te tekenen. Voorts ging de tocht langs schietkramen en "biljarrekes", papmolekens en loterijtenten van "wie doet er nog eens mee" langs de nieuwe asfaltbaan, waarover tot aan zot Lowiekè een geur van wafels en smoutbollen zweefde, die ons onvermijdelijk naar de grote markt lokte. Veel licht en rook bij Mille, en een massa volk, allemaal gezeten in een lange rij "biechtstoelen" langs iedere kant, en ingetogen kluivend aan een portie fritten, smoutebollen, appelbeignets en andere vetlapperij. De "penitentie" kwam later als ze er moesten van braken. Of, in andere woorden: de natuur wreekt zich.... Omdat er zoveel volk zat ben ik er ene bij Polien gaan eten, en als ge er dan voor 5 Fr. mosselen bijpakt, dan zijt ge toch ook niet slecht gediend !!

57/84

En waar heb ik daarna gans de avond gezeten ? Gij hebt het geraden ! In de "botsautokes". Een plezierige attraktie, die ieder jaar van de partij is, en waar ge op één enkele avond 'n massa vrouwvolk kunt pesten... maar het is kostelijk ! Daarom ben ik 's anderdaags eerst "pree" gaan vragen alvorens naar het Bloemenhof te trekken, waar het Aarschotse "Jazz-orkest" "The Stylemasters" ten dans leidde. Er was daar natuurlijk de traditionele hoop vrouwvolk die nog naar ne vent zoeken, waaronder bekende namen als Sophia Loren, die werkelijk de laatste snufjes van de moderne techniek aanwendt om toch wat "vooruit te komen" in de wereld. Men heeft dan ook het Bloemenhof moeten vergroten, en sommige dagen was er bijna zoveel volk als in de elf-urenmis. En dan die jaarmarkt mannen ! Prachtig weder, en de gewone drukte van kramen, foortenten en zeveraars ! Vliegtuigen parachuteerden "geschenken" boven de massa,(N.B. ik heb niets kunnen grijpen) aan apoteker Pattijn stond weer cow-boy Williams ijzer te plooien in de mond, pikpijlen te werpen in de blote rug en veel van zijn b...... te maken! In de vitrine van Uytterhoeven was het poppenteater, en bij Harry Heylen was het modeshow in het uitstalraam. De vrouwen gingen zien naar de kleedjes, wij naar hetgeen er in stak. Ieder zijn standpunt ! Nu, het waren toch maar kapstokken, hoor ! Goed voor den Aga Khan, niets voor ons. Ook de commentaar van Riri in de micro was zeer "sprekend", en de moeite waard. 's Avonds dan,lokte het vuurwerk weer de grote massa naar de Molenberg, en meteen was deze schone dag en de kermis (bijna) voorbij. Wie nog meer wil weten kan met S.M.Julien Dingelstadt eens een "coupe parfait" gaan lekken in de kremerie bij "Miss Grenadine" en aldaar ook wat meer vernemen over het avontuur met de lookworst....

Er geht alles vorüber, es geht alles vorbei !

GRENADIER.

Tweede vervolg : Soldaten schrijven.

niet te krijgen is, dan wordt het hoog tijd dat g'er naar gaat vragen. De mannen van Leopoldsburg zetten regelmatig elke week een paar honderd liter van dat heerlijk nat om in p.s. Jaja, vriend er staat bij "Met uw medewerking". Dat is iets dat ge moet verdienen. Zoiets lijk de Vlaamse kwestie : Vlaams of geen centen" ofte "Bruine of we drinken niet!" Gemakkelijker kan 't niet. Begrijpt ge uw taak ; te zorgen voor bruine voor diegenen die na u komen. We zullen aan de Brouwerij kredieten vragen opdat ge zoudt kunnen aan de toonbanken de Bruine helpen lanceren. En voor de rest, Paul, als gij denkt dat wij onze bloedeigen Stamper niet lezen, zijt ge er naast. Ge moet eens komen ! Wij smijten met geen frankskes... Wilt ge a.u.b. tegen uw vier poulairs eens ferm opspelen omdat ze ons niet dadelijk hun adres gegeven hebben, anders had dat nooit voorgevallen. Moet ge daar grenadier voor zijn... De "maatschappij" heeft niet teveel stukken moeten lijmen, wij hebben weinig gezien en alleen gehoord dat bij sommigen de papa's hebben gegrold en opgespeeld wegens te lang uitblijven...

Paul een goede dag en tot volgende keer !

57/85

Liefde

Aarschot, 25 augustus 1957.

Lieveke ,

Nu heb ik al alles uit de hoek gehaald om mijn verveling te verdrijven... Wat duurt een zondag zonder jou toch afschuwelijk lang. Ik zit hier gans alleen thuis. Buiten kan ik niets gaan doen, 't waait zo verschrikkelijk en 't is maar killig. Mijn boek, waarvan ik dacht dat het mij de tijd zou doen vergeten, heb ik al lang weggeborgen. Ook onze lievelingsplaatjes konden me de gewenste afleiding niet bezorgen.

Dan wordt het me te machtig... Och lieve, wat verlang ik nu toch sterk naar jou. Hoe graag zou ik je nu naast me willen hebben, zodat ik je zachte stem kon horen, je vingers voelen die strelend over mijn hand glijden en je ogen zien die me om een kus smeken. Waarom moet jij toch altijd voor zo lang van me weg ? Ik weet, lieveling, dat jij er ook onder lijdt. Misschien verveel jij je ginder ever erg en schrijf je nu ook een brief naar mij om zo met je meisje in kontakt te komen.

Ik weet wel, ik heb dat allemaal al dikwijls geschreven, je het al dikwijls verteld, maar nog nooit heb ik me zo alleen gevoeld als vandaag.

Zeg, heb jij al gedacht aan dat geschenk voor Jos ? Zorg gij er maar voor, ik weet niet waaraan hij zich interesseert en jij kent toch wel je vriend zeker ? Ik vind die Jos echt sympatiek en zijn meisje niet minder. Dat is toch volgende maand dat hij trouwt ? Rechtuit gezegd, ik wenste dat wij ook al getrouwd waren, maar toch lieve, zou ik er niet veel voor voelen om te trouwen onder je dienst. Ba, als jij dan weg bent, is het nog eenzamer. Nu ben ik nog thuis met de anderen en heb hier mijn bezigheden. Maar wat is er nu in godsnaam toch een ganse dag te doen in een keesvers huishouden ? Neen, dan wacht ik nog liever een beetje.

Met dat allemaal zou ik nog vergeten te vertellen dat ons boek gearriveerd is. Neen, ik begin echt niet te lezen voor jij hier bent. Dat zijn toch heerlijke uren hé, als we zo samen kunnen lezen...

Mijn pessimistische bui drijft langzaam over, nu ik, maar in gedachten spijtig genoeg, bij U vertoefd heb. Nog een week, lieveke, en dan ben ik weer bij u. Dag kleine, lieve jongen. Nog een innige kus van je meisje, dat zo naar U verlangt.

HILDA.

57/86

Een Brief uit Arnsberg

Beste Kasseistamper,

Hier wat nieuws van een stadsgenoot.

Ik heb er speciaal een nieuwe stylo gaan voor kopen met het gedacht eens een heel lange brief te schrijven , ik zal wel gedacht hebben, want in werkelijkheid komt er niet veel van, vraag maar eens aan mijn liefke...



Karotten trekken of vrij van schoenen bestaat hier niet veel, maar goeed, want zoiets hebben ze bij de Jagers te Paard (veel interessanter als te voet) niet van doen, anders een regiment waar het Armée Belge fier mag op zijn, vraag het maar in Brussel. Met de Nationale Feestdag zijn we daar komen paraderen, 't was echt goed, we hebben die beruchte Para's mooi de baard afgedaan, op gebied van defileren natuurlijk, wat het pinten drinken betreft, ik denk wel dat ze kunnen door ons geëvenaard worden. Zeker en vast, het enigste dat ze ook al meer kunnen is hen uit de lucht laten vallen, niet veel bijzonders geloof ik.

Kijk, beste Kasseistamper, van zo'n leven houd ik, zo heb ik het mij altijd voorgesteld, het soldaat zijn, oefening, manoeuvers, echt iets voor mij, van wacht en piket, en drill en zo, spreken we niet.

Twee weken geleden zijn we naar Vogelsang geweest, wat we daar afgezien hebben is moeilijk te beschrijven, daarvoor moet ge eerst het C, ofte Chasel eskadron voor kennen, maar toch voelde ik mij er op mijn best, ik heb daar drie jeepkes in snot gereden, maar als voerder van de Comdt. is dat toegelaten (dat is niet om te bluffen hoor maar als men zo opschept met "Daktylo van de Lt/Lysant" mag ik er dat toch ook wel bijzetten hé). Zeg, ge moogt fier zijn op Uwe petieterige stadsgenoot, in het schieten met het geweer heb ik een 1e Lt. geklopt, een ex-Korea-vrijwilliger, we hebben er zeker wel 100 ballen doorgejaagd, maar geen zwans, hij kan mij niet kloppen, en hij schiet dan nog met een Amerikaans geweer. Had hij ook liever een goeie FN genomen, ik geloof zelfs dat hij er slecht gezind voor was, want veertien dagen later kreeg ik 4 dagen Koeken de 1e.



Beste kasseistamper, mijn blad is vol en mijn kop doet pijn, niet van het schrijven maar van de tandpijn, en ik moet weeral gaan "boudoirkes" halen, dus tot een andere keer, een goedag aan alle stampers en tot met Kermis.

S.M.JAN.

57/87

Soldaten Schrijven

Na onze wanhoopskreet van vorige maand is het aantal binnengekomen brieven merkelijk gestegen en weer normaal geworden. Een ding is spijtig, dat het steeds dezelfden zijn die schrijven en dat de anderen noch boe noch ba zeggen. Dat wil nu niet zeggen dat onze trouwe korrespondenten als de Paul Van Hoof, de Rik Karremans, de Cip of de Jos Verbinnen, ons nu moeten in de steek laten, verre van, het zijn trouwe kameraden geworden, die we zouden missen. Dank aan die mannen en ook dank aan allen die deze maand schreven.

De COENEN is een voorbeeld voor allen die ons hun adres nog niet stuurden. Hij schreef ons een mooie kaart en meteen hebben we langs de kortste en de plezantste weg zijn juist adres, of denkt ge dat het plezierig is dagen te zoeken bij ouders of bekenden om een juist adres te vinden. Romain, merci voor uw mooie kaart, en valt het mee in Leopoldsburg, g'hebt daar toch troost aan een goed glaasje Aarschotse bruine. Ge gaat ons nog wel eens een briefje schrijven hé ?

Onze goeie oude trouwe CIP schreef weer zijn proza uit Werl. Hij wacht nog steeds vergeefs op een brief van "kameraden-soldaten uit Oschot". Ja, jong, als 't op schrijven aankomt staan er bij velen hun handen scheef. Nu, wij wensen je een hele hoop brieven en doen nu nog eens een oproep aan de soldaten van Aarschot, 't mogen misschien ook burgeresjes zijn, om naar u te schrijven. Zou de Pierre Vereckt het lezen deze keer ?? Voor alle liefhebbers, hier nogmaals het adres : R.CUYPERS 57/11914
1 Bon.Ordnance Kie Vw
BPS 1 BSD

Tot ons groot spijt, Rik moeten we u mededelen dat het misschien kan afgelopen zijn met die brieven uit Kongo, die gij en nog vele anderen zo graag leest, omdat de Warre Verlinden, die trouw zijn wedervaren verhaalde, op terugreis is uit Kamina. Wij hopen met u dat hij ons zal bijven vertellen uit Kongo.

Cip, ge zijt neman van uw woord, tot volgende maal en nog een ferme goeiddag.

Jos VERBINNEN, ge kunt gerust zijn, uw Kasseistamper blijft ge ook te Brussel regelmatig ontvangen omdat ge ons uw adres steeds meldt. Ja, jong, uw taak bij het leger is wel een beetje offer: gij kunt zoveel goed doen bij de zieke soldaten. Een vriendelijk woord voor een jongen die de eerste avond in het M.H. is, kan wonderen verrichten. Nergens is er zoveel heimwee dan in een hospitaal. Ge moet de zieken altijd zien als makkers die ook hun legerdienst doen zoals gij en daarbij nog een ongeluk hebben gehaald. Voor de rest, doet ge de karottentrekkers maar werken...

57/88

Merci, ex-korporaal Freddie JANSSENS voor Uw doodsbrief... Afzwaaien is plezant hé jong. En al die bleus die nog zoveel achter u moeten kloppen. Word nu maar een goede burger. Wij wensen u veel sukses, en hebt ge nu reeds uw abonnement genomen op onze Kasseistamper ?

Fons TIELEMANS vindt dat het leven bij de troep een goede kant en een slechte kant toont; de ene dag niets te doen en de andere dag werken en zweten. Ja, Fons, dat is overal zo, waarom dan niet bij den troep ? Uit uw brief kan ik toch opmaken dat ge kontent zijt met de goei kanten en er de kwade met blije lach bijpakt. Zo moet het, en zo gaan die 15 maanden het vlugst voorbij. Fons het beste, en tot de volgende maal.

Rik KARREMANS is van Lombardzijde naar Delbrück verhuisd en hij is er met zijn g.t in de boter gevallen. Hij is er graag, alles is er goed, zelfs de kamers zijn er gemakkelijker te schuren dan aan het Noordzeestrand en er is een zeer simpatieke aalmoezenier. Hoe heet hij, Rik ? W it mee blijven, hé jong. Hier volgt de Rik zijn filosofie over het leger :
"Ze spelen soms nog wel met ons voeten, maar ja, we zijn ook nog geen anciens hé. Verdraagzaamheid en 't u niet aantrekken is de beste remedie daartegen." Ziedaar de gulden regel die zomaar uit de Rik zijn pen is gedropen. Merci, voor de wensen om een goede kermisweek: z'is goed geweest. Het beste Rik, en tot volgende maal. Kwestie van omslag en adres, ge moet het maar aan boord leggen dat het 't minste kost. De post is toch rijk genoeg.

Jos QUATREHEMMS is van kazerne verhuisd. We hopen Jos dat het u werkelijk genoegen heeft gedaan naar Duitsland te vliegen. 't Is trouwens ook voor de meeste soldaten de gewone verhuis. Op onze Kasseistamper kunt u blijven rekenen, wij danken u voor uw vriendelijke brief en hopen dat het spelevaren op de Rijn u veel genoeger mag verschaffen. Vertel ons eens over dat Rijsmaldeel. Hartelijke groeten.

BRUINTJE, uw brief is een juweeltje. Wij zijn fier een jongen zoals gij onder onze Kasseistampers te tellen. Houd onze faam hoog bij de Jagers te Paard. Toch maar oppassen dat ge de Para's niet in hun krammen doet schieten zulle, want g'hebt daar ook kwaaie tussen. Uw brief vond ik zo fijn dat het de moeite is hem in zijn geheel over te nemen. Zoals gij zouden alle soldaten moeten zijn: optimist, levenslustig en daarbij nog vaardig in het schieten. Kunnen ze u bij het leger nog wel iets leren ? Anders is 't nutteloos dat ze u daarhouden.

Zoals gewoonlijk sluit de Paul VAN HOOF de reeks met een evangelie van vier bladzijden plus een modern opgevatte tekening van de eerste piet. Tekening die echter niet kan gepubliceerd worden wegens onze primitieve
(Lees verder onder de laatste blz.van het nieuws.)

57/89

Kermissen en duivensport.

door Joepke

Donderdag 1 augustus : Vandaag heropent, na lange jaren, 't café "'t Jazzke", naast de frituur van Patteet.
- Nu en dan vernemen we dat we mensen (gelukkige) die trouwden of een kindje kregen, vergeten te vermelden in de Kasseistamper. We trachten zo perfekt mogelijk in orde te zijn, maar het gaat niet altijd. Jef Scheunis en zijn vrouwtje, die nog in hun wittebroodsweken schijnen te zijn, moeten ons maar vergeven dat we hun vergeten evenals de vele anderen.
- De 13 zieken komen in de voormiddag behouden toe uit Lourdes. Ze zijn vermoeid, doch stralen veel geluk uit.
- De Harmonie trekt uit door de stad. Is het om Meester Schollen te vieren of om de brouwerij van hun edel vocht af te helpen ? Inlichtingen te bekomen bij de muzikanten.

Vrijdag 2 : We zien Oostpriesterhulp papier laden aan de Nopri. Het schijnt een vol kamionneke geweest te zijn.
- Niets zo plezant als schoon weer. We zien ze trekken naar de vijvers van Daems.

Zaterdag 3 : In de kerk van de Kristus-Koning-Parochie wordt de klok aangebracht in de kleine toren.
- Marcel Van Kerkchoven stapt in het huwelijksbootje met Maria Vrancken.
- Doop : Meester Louis De Paepe laat zijn kleine Hilde kind van God worden.

Zondag 4 : Se Staeylandenwijk wint de wedstrijd tegen de wijken Withof en Groenhof te Heverlee. Na een reeks spannende volksspelen bracht het zeeltrekken de overwinning.
- Zieken en ouderlingen, twee volle autobussen, gaan op bedevaart naar O.L.V. van Scherpenheuvel samen met de Christelijke Mutualiteiten.
- Het parochiaal zangkoor "brost" de hoogmis om van 's morgens vroeg naar Blankenberge te bollen en 's avonds het bloedspel te Brugge bij te wonen.
- Doop : Janssens Louis van de Gelrodeweg, zoontje van Frans en Margariet Vounckx
  Michiels Alfons van Bekaf, zoontje van Frans en Julia Patteet.

Maandag 5 : Te 10 u. klokslag 's avonds luidt voor het eerst de nieuwe klok van de kerk van de Christus-Koning Parochie. Het was natuurlijk om te zien of ze vasthing.

Dinsdag 6 : Rond het park op het Begijnhof komen splinternieuwe banken te voorschijn, stijl wereldtentoonstelling. Nu zal het Begijntje tenminste bezoek krijgen. Alhoewel er nog geen minnewater bij is zoals te Brugge, toch zullen de koppelkes daar kunnen vrijen...



Woensdag 7 : Ge moet maar durven om zelfs in de stadsmagazijnen binnen te breken...
- Benoemingen : E.H.De Kelver wordt prof. van Retorika benoemd te Leuven in St.Pieters en E.H.Sebrechts directeur van de Ursulinen te Puurs. Proficiat.

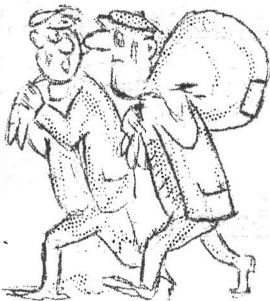
Donderdag 8 : Benoemingen (nog) : Nu de Rijksmiddelbare School gestegen is tot de hoogte van Atheneum moest er een splitsing komen : Atheneum voor jongens en Rijksmiddelbare school voor de meisjes. Deze laatsten zullen dus in de toekomst nog maar alleen mogen spreken van "Cor meyen", de andere van "den atené". Als prefect voor het Ateneum werd een zekere heer Beeyen benoemd en voor de meisjesschool Mevr.Vermunicht, uit Aarschot, de vrouw van de op rust zijnde schoolhoofd.

Vrijdag 9 : Onze Aarschotse boeren hebben zich op de Brabants-Lipburgse Fokveedag te Schaffen zeer flink onderscheiden. De koe "Roza" van Frans Peeters werd tot kampioene verkozen. Verder werden nog eersten, tweeden en derde prijzen behaald door Moons Miel, Rik Nijs en Frans Peeters.

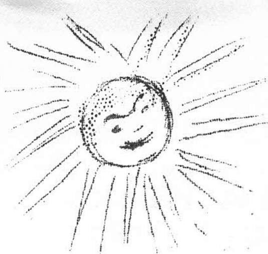
Zaterdag 10 : De mannen van de Staeylanden spelen een matchke voetbal tegen Texelka, onder de gutsende regen.
- Jef Meynckens uit de Gijmel wordt begraven. En of er volk bij was...
- Een groep kinderen van de Christelijke Mutualiteiten trekken weer voor een 10-tal dagen naar de zee.

Zondag 11 : De vrouwen van de H.Hartbond gaan ook eens kijken naar het spel te Brugge. Natuurlijk onderweg regen. Wat wilt ge als de vrouwen op gang zijn... 's Avonds was het goed en kon het spel doorlopen tot het einde.
- Doop : een kleine van Corbeels uit de Dennenstraat.
- De Mijnwerkers van St.Barbara gaan naar Tremelo voor de herdenking van de slachtoffers van Marcinelle. Ook zij ondervonden daar de vrijheid van de rode diktatuur...
- De meisjesgidsen zijn op kamp in de prachtige omgeving van de Bolderberg in Limburg. Vandaag gaan de V.T.'s op bezoek.

Maandag 12 : Het dak ligt al op de noodkerk van E.H.Vermonden. Gelukkiglijk, want al de regen van de laatste dagen is weinig aantrekkelijk om buiten te werken.



- Margariet Senten, de vrouw van Vital Geeraerts, de beenhouwer op 't Schaluin, wordt begraven.
- Overal verschijnen de affiches, groot en klein, van de Internationale Romebedevaart van de K.A.J.
- Het grote nieuws is voorzeker de aanhouding van de Aarschotse dief : Pèke van Dolf of Petrus van Gestel. Hij maakte, naar het woord van onze Klamper, gedurende enkele weken, de streek onveilig. Hij heeft reeds 11 gevallen bekend. Bij Ivo Leyssens van het klein Withuis werd alles doorzocht omdat daar de stapelplaats scheen te zijn van ons baaske uit de Martelemmen. Het was een ware opluchting



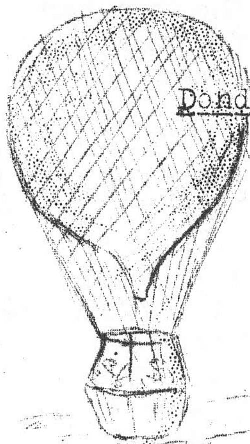


57/91

voor onze Aarschotse mensen, behalve voor de slotenmakers, die de laatste weken sloten en grendels bij de vleet verkochten. Het blijft waar: de ene zijn dood is de andere zijn brood.

Dinsdag 13 : De lijnen voor de foor worden vandaag gekalkt. De klein mannen wisten reeds wat er hier en daar zou komen.
- In het stad, voor het huis van tandarts Dieltjens werd door een auto een hoopke (een heel straat vol) stro verloren. Tegen de avond aan was alles opgeruimd, denkelijk werd het door de eerlijke vinders aan de eigenaar terugbezorgd.
- Een bus kinderen van de Socialistische mutualiteiten komt uit vakantie terug.
- Overal is de kermiskuis aan de gang.
- Mgr.Cammaert, opperaalmoezenier, komt persoonlijk het huwelijk inzegenen van Annie Van Meerbeek die haar woord gaf aan Guy Van Gerven. Aan belangstelling ontbrak het die voormiddag niet...
- Bij J.Wittockx op de Herseltsestwg. stond de fiets van een zekere Kindermans. Hij was niet te zwaar noch te heet.... dus.....

Woensdag 14 : Vandaag is het Aarschotse markt in plaats van op de hoogdag.
- Op het Kap.Gilsonplein arriveert de grote ballon van de ralley.

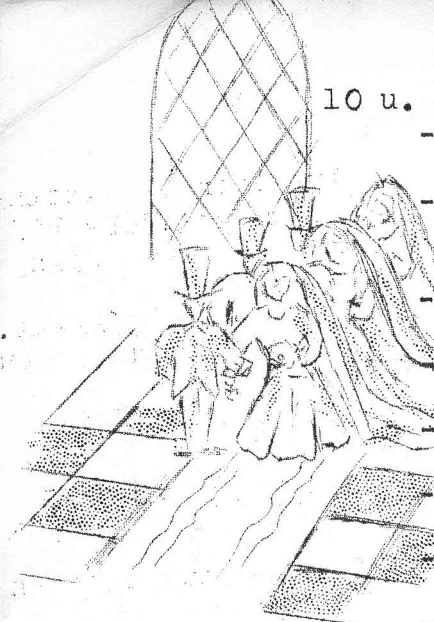


Donderdag 15 :O.L.V.HEMELVAART -MOEDERKESDAG.
- Tegen de muur van de kerk prijkt de machtige foto van Mgr.Cardijn met boven hem het wapenschild van de Paus. Een fijne berichtgeving vanwege de K.A.J. en de V.K.A.J. betreffende de aanstaande bedevaart. 's Avonds was het geheel mooi verlicht en konden wij een flits uit een toespraak van Mgr.Cardijn beluisteren.
- Het V.V.V. van A.P. lokt in de namiddag spijts het droeve regenweer, volk rond Kapitein Gilson. De grote ballon steeg op, zeven voor zes. (5 uur...) De auto's moesten deze ballon trachten het eerst te bereiken... Een fijne vondst.
- De verlichting was dit jaar omwille van de aanhoudende regen een grote nul. Wat wilt ge bij zo'n weer... Dat is Aarschot niet gewoon.

Vrijdag 16 : We vernemen dat de balonvaarder Eskenazy te Neerpelt geland is. Het comité van het V.V.V. kon nog geen rangschikking opmaken.
- Er wordt druk gewerkt om de Aarschotse foor op te bouwen.
- In de nieuwe parochie worden de medewerkers van de aanstaande Vlaamse kermis samengeroepen om de eerste richtlijnen te regelen.
- 's Avonds doet een goede groep getrouwe Aarschottenaren de traditionele weg-om, ter ere van Sint Rochus en O.L.Vrouw.

Zaterdag 17 : Daags voor de grote kermis. En of er vandaag getrouwd werd... Iedereen wilde er bij zijn. Het was in de grote kerk doorlopend als in de cinema vanaf

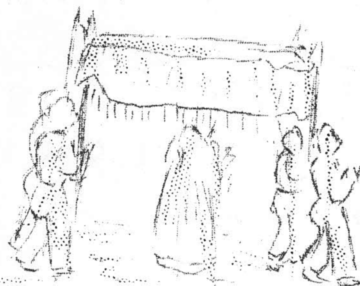
57/92



10 u.

- Van Rijmenant Adèle Van Haterbeek met Frans Vervoort van Nieuwrode.
- Lucien Lambrechts uit de café 't "Lichtgelui" op Bergvijver met Jacqueline Steurs van de Herseltsesteenweg.
- Rachel Vermeulen van uit 't Bekafstraatje met Gilbert Vranken uit St.Jans-Molenbeek.
- Liza Van Caimere uit de Gijmel met Albert Michiels uit Gelrode -momenteel soldaat in Aarlen.
- Cuypers M.Louise van uit de Hoek van Gelrode met Pierre Koeckaerts uit Wilsele.
- Magda Laeremans van de Gijmelsestraat met Craps Frans uit Betekom.
- Curinckx Maria uit de Fabriekstraat met Janssens Michel uit Nieuwrode.
- Curinckx Jenny (zuster van Maria) met Jean Boeckx van op de vest.
- Op Bekaf werden de eerste matchen van het groot Voetbalseizoen gespeeld. Te 3 u.Sava-Supportersclub
  te 16.30 u. Staeylanden-Post.
- Te 20 u. wordt onder plassende regen de kermis geopend met het traditionele kolkgelui, en de salvo's. Ondertussen stappen de heren van het stadsbestuur onder paraplu's met een bloemenruiker naar het Dodenmonument op de grote Markt.
- Rond hetzelfde uur werd de café "De plezante Hoek" heropend. Langs alle kanten zijn er grote ramen gestoken zodat men van 'k weet niet hoever kan zien welke plezante er de pinten heft. Zouden ze nu het uithangbord niet moeten veranderen en schrijven :"De glazen hoek" ?
- Ook trok het trompetterskorps van de Lei uit na zoveel maanden stilte, om zich eerst langs buiten te laten natworden en daarna natuurlijk ook ferm langs binnen (kwestie van evenwicht). In café Ons Huis werd de nieuwe gerant Vikske Vrancken uit Rillaar ingetroond en werd er hun ter ere gezongen, gelachen, en ettelijke bruines gedronken...
- In het Bloemenhof werden de 850 zitplaatsen die avond bezet om in kermisstemming een gekend orkest te beluisteren. Bij gelegenheid van de kermis werd het vergroot en verfraaid.

<u>Zondag 18</u> : O.L.Vrouwke had er ditmaal voor gezorgd dat het weder zonnig zou zijn zodat de processie kon uitgaan. Tegen het einde dreven onweerswolken gelukkiglijk af. Alles verliep kalm en als enige verandering stippen we aan dat aan Van Parijs het rustaltaar was weggevallen en dus daar geen oponthoud was.



- In het Kasteeltje van Namen waren in de namiddag de boogschieters van de partij voor de liggende wip (met daarbij de staande pint).
- Het slechte weder heeft Joepke niet toegelaten de

57/93

basketbalwedstijd van de Rimelago tegen de mannen van KesselyLo mee te maken.
- Te 16 uur heeft Aarschot-Sport het leder durven opnemen tegen de Lyra.
- Niettegenstaande het alles behalve aangenaam weertje is er 's avonds veel volk op de been, rolden de centen en werden de glazen vol getapt tot in de vroege morgen. Het was dus allemaal even nat gebleven.

Maandag 19 :
- Te 10 u. plechtige requiemmis voor de gesneuvelden van de beide wereldoorlogen. Joepke heeft gehoord en gezien dat die dag de traditionle eenheidsfanfare niet meeging in de stoet naar de monumenten. Er moet dus weer een haar in de Aarschotse boter gezeten hebben. De mannen van de Cerkel gingen dan maar op hun eentje serenades geven en de Harmonie vergezelde de stoet... Sicut erat in principio et..
- In het lokaal "Sportman" in de Amerstraat gaan de "Demerstruivers" een prijskamp aan op 't klein struifspel.
- In het Damiaancollege gaat er een vormingsdag door voor de akolieten der Deknij.

Dinsdag 20 :
- De Lourdesbedevaarders van dit jaar houden een samenkomst in het parochiezaaltje om de foto's te kijken en alles nog eens op te halen.
- De mannen van de K.W.B. met hun familie's gaan op reis naar Bokrijk.

Woensdag 21: De knapen en jongknapen van het St.Jozefscollege vertrekken met een 80-tal op kamp voor 10 dagen naar Kasterlee.
- De voorbereidingen voor de grote Volkskermis in de nieuwe parochie zijn volop aan de gang. Mgr.Theeuws is erevoorzitter.
- De Amerstraat ligt nog altijd overeind. Ze wordt helemaal ondergraven. Zou er nu een nieuwe bovenlaag komen ?

Donderdag 22 : Veel volk op de markt. De lotkramen hebben bijzondere aantrek. Rond 11 u. toert een toeristisch vliegtuig over de markt met achteraan een spandoek die reklame maakt voor de Tadera-hemden. De mensen kijken naar de lucht om te zien of er toch geen hemd zou uitvallen dat hen past. Het nichtje van Joepke (ros van haar en lichte sproetjes) heeft lang met de armen opengestaan om wat op te vangen van de "Parachutage van publicitaire voorwerpen"(aldus de ronkende titel op het kermis-programma). Joepke heeft zelf nikske zien of horen vallen van al die goede caramels die werden geparachuteerd over Aarschot.
- De beste en elegantste mannequins van België waren op bezoek in het Huis Harry, alias de zoon van Pros Heylen, om een mode-show te geven in de étalage. Om bescheiden te zijn en geen affronten op te lopen is Joepke daar niet gaan kijken maar hij is er eentje gaan pakken in 't Jazzke, het nieuw danscaféke op de Bonewijk naast friture Patteet.

- In de jongensschool worden de werken van de leerlingen uit de praetechmische afdeling ten toongesteld. Er stonden schone stukken van de hout-en metaalbewerkers. Echt prachtig werk voor jongens van 12-13-14 jaar. Het nieuwe schoolhoofd zal het met zijn korps nog ver brengen. Wij wensen het van harte.
- Op de Brakepoort geeft de Harmonie 's avonds een groot concert en gaat het vuurwerk de lucht in, ditmaal hoog omwille van de molenberg zelf. Veel volk op de been...

Vrijdag 23 : Joepke heeft horen zeggen dat het standbeeld van Pieter Verhaeghen kortelings door het toedoen van de V.V.V. naar de Albertlaan zal verhuizen om daar meer in 't zicht te staan. Wat die man in zijn oude dag nog moet beleven. Hij stond daar toch zo rustig bij de rustige Demer in 't park. Enkel verliefde paartjes en pootlichtende hondjes kwamen zijn rust storen. Zouden ze hem misschien in het nieuwe pekeshuis willen krijgen of heeft hij een oogske op 't Begijntje gekregen ? Joepke kan er niet achter geraken... Op die nieuwe banken heeft hij plaats genoeg om stillekes te vrijen... We zullen de feiten zo goed mogelijk volgen.

Zaterdag 24 : . De oogstfeeten van de K.V.V.F.-Brabant, voor het eerst ingericht, gaan door te Aarschot. Een prachtig kampvuur met een honderdtal aanwezigen was de aanvang. Rond het vakkundig gestookte vuur werden verscheidene gloednieuwe nummers gebracht die zeer in de smaak vielen. Ook de Federatievoorzitter, Mon De Clopper hield er aan aanwezig te zijn.
- Op Bekaf gingen weer twee voetbalmatchen door van het Liefhebberstornooi : Staeylanden-Sava(Statie)
Aarsch.Turnkring - Post.

Zondag 25 : Voortzetting van de Oogstfeesten.
H.Mis en optocht door de stad en veldenwijding op Haterbeek. Aankomst op Speelhoven waar de krans tegen de gevel omhoog getrokken wordt. Dan worden de pensen en het bier aangevallen... Na het maal volksdans en volksspelen. Groep Zonnedauw wint glansrijk de volksspelen en heeft de koning van het feest : haar sekretaris Fons Cumps. Londerzeel heeft de Koningin.
- Om 8 u.'s avonds worden onze brandweer-mannen opgeroepen om te gaan blussen in Hulst -Betekom - bij Opdebeeck en Vercammen (tweewoonst).

Maandag 26 : In de Rode Vaan, die onverwachts (en ongevraagd) in de brievenbussen van de vreedzame burgers onzer stad werd geschoven heeft Joepke opgemerkt dat er een soort plezante van onze goede naam en faam wil profiteren, door de schuilnaam "Kasseistoemper" te gebruiken. Wij "Kasseistampers" van zuiveren bloede verklaren met deze "stoemper" absoluut geen uitstaans te hebben.

Maandag 26: In het Instituut Sancta Maria is een vierling gekomen... wij bedoelen : vier nieuwe klaszusters voor het onderwijs; voor de klassen van de Langdorpsestwg. werd een nieuwe juffrouw benoemd.

Dinsdag 27 : De christen gepensionneerden zijn voor de zoveelste maal op voyage geweest. Ditmaal naar de stad der Sinjoren. Ze bezochten het Kerkschip en de fabriek van Parcier. Het moet toch weer zo goed geweest zijn...

Woensdag 28 : Te Leuven heeft Jules Ingelberts nog een "Franske" bij gaan kopen. Proficiat, Jules, met de blijde komst van dat zoontje is het geslacht der "Klamperkens" verzekerd !

- De Romebedevaarders worden met 2 autobussen familieleden en vrienden te Leuven afgehaald. Rond half elf komen ze met het trompetterskorps en de vlaggen van het A.C.V. voorop triomfantelijk de stad binnengestapt. Achteraf bleek dat er van de 10 nog 2 te Leuven achtergebleven waren. Bij het opzoeken ontmoette de proost ze reeds te voet onderweg naar huis. Gelukkiglijk...

Donderdag 29 : Natuurlijk markt te Aarschot. Er wordt geweldig gekocht voor het begin van het nieuwe schooljaar...

Vrijdag 30 : Aan de "col mayenne" wordt een nieuwe speelplaats klaar gemaakt langs de kant van de vest ofte Elisabetlaan.

Zaterdag 31 : Vandaag wordt Netteke Oostens begraven, moeder van Robert Oostens.

- Eveneens huwelijk van Yolande De Coster met een beroepsmilitair.

En daarmee zet ik een punt achter deze maand. Ze gaf ons weinig zon en veel regen, en een heel hoopke nieuws.

Tot volgende maand.............JOEPKE.

SOLDATEN SCHRIJVEN. Vervolg.

...

drukmiddelen zonder de kleuren zou ze toch meer dan de helft van haar waarde verliezen (en hoeveel is de 1/2 van niets ook weer ?) Respekt voor de gradékes hé Paul !
Dat latijn boven aan uw brief versta ik niet, ge moet niet te geleerd doen zulle. Natuurlijk doen uw mémoires ons meer plezier dan alle Aarschotse blattekes waar niets in te lezen valt (behalve dan Beo hé) Het kruiswoordraadsel komt, zulle, maar ge moogt niet te rap willen zijn, wij wachten nog altijd heel geduldig op een tweede inzender....(hm, ge hadt anders wel die oplossing mogen inzenden hoor!) Uw persoonlijke ervaring is straf en de moeite waard om als sterk verhaal apart te verschijnen in dit of in het volgende nummer.(Als we eens niets anders hebben om ons bladjevol te krijgen, snapt ge ?)
Met diekwestie van Bruine in de kazerne dacht ge weer eens een hoofdvogel te schieten hé kameraad. Awel, ge zijt lelijk abuus. Dat is de zuivere waarheid, niets dan...enz.
Dat hadt ge nooit gedacht hé Flupke ? In enkele kantiens genieten onze soldaten reeds van een lekker glassje Aarschotse troost bij avonduren. En als het bij u in de kazerne nog

(Vervolgt)

Strijd om de krokodil

57/96

door Br. M. Wilberts

Om twee uur was ik terug thuis. 's Dinsdags daarop slachtten wij een os en ik hing de longen en wat andere rommel van de buik aan de haak. 's Woensdags, 1 mei, was het verlofdag. Van half-zelf tot halfvijf heb ik in een boom gezeten boven de plaats waar de haak lag. Pamba, tevergeefs. Men had hem een dorp lageraf gezien. De tweede slag verloor ik dus ook. 's Vrijdags 's morgens kwam er iemand van 't dorp ons zeggen dat de krokko aan de haak had gehangen maar zich los had geworsteld in het eiland. Ik er weer naartoe, en waarlijk. Al het vlees was van de haak en tien meter in 't eiland (dat onder water staat) zag men schoon de sporen van de worsteling. Wreed nietwaar ? Derde slag verloren. We klopten dan een hond uit het dorp dood en hingen die er aan. Diezelfde morgen had men hem (de kroko) nog gezien om acht uur. Ik ben nog tot een uur daargebleven maar niets meer gezien.

En nu deze morgen opnieuw hetzelfde. Nu kwamen ze ons roepen om te helpen de kroko uit het water te halen want hij hing eraan. Slechts drie mannen hadden er naartoe gedurfd en kregen hem er niet uit. Natuurlijk was ik niet meer te houden en samen met een pater reden we er naartoe. Onderweg maakten we van alle veronderstellingen. Zou de haak niet achter één boomwortel zitten ? In het dorp was het zo kalm dat we al maar dadelijk dachten daar er allemaal niks van aan was. Maar onze man beweerde bij hoog en bij laag dat hij er aan hing en dat ze met drie mannen tevergeefs gepoogd hadden hem bij te trekken. Met tien mannen, allen gewapend met lansen en ik met mijn geweer, stapten we in twee prauwen en gingen er op af. Ik kroop weer in de boom en hield me schietensgereed. Al het ander volk stond achter de bomen in hun prauwen en haalden de kabel bij. Op een gegeven ogenblik was er tegenstand en hadden we hoop. Maar 't duurde maar een paar sekonden. Ze trokken eens goed en 't ding schoot los. De hond was van de haak af, alleen rond de kabel hingen nog wat darmen. Verrekt, vervloekt, verdorie, geen chance .... We hebben die zwarten uitgemaakt voor bangerikken en luierikken, maar wat zal het helpen. We verstaan er ons gewoon niet aan. Hun kinderen worden door de kroko gepakt en ze doen er nu eens niks voor. 't Meest van al doen ze niks uit bijgeloof, uit schrik dat de vent van wie de kroko is zijn wraak op hen zal nemen. En kwam ons zelfs 'n kerel achterna die zegde dat we zelf de wacht moesten houden en er overnachten want dat de mensen van 't dorp die kroko zelfs gingen helpen om van de haak te geraken. Dat is toch straf, hé.

Maar we zijn nu tot het besluit gekomen dat het systeem van haak niet goed is. We hebben hem terug meegebracht en gaan morgen een andere maken.

Ge ziet dus dat het hier gespannen heeft, en dat het nog niet het einde is......

57/97



Eindelijk is de krokodil er aan. Dat is hier wat geweest... Zoiets vergeet men nooit meer. Ik vertel dus verder wat er gebeurde na mijn laatste brief.

Die zondagmorgen dus kwam er eerst een man zeggen dat hij weer aan de haak gehangen had en er later was afgeraakt. Dat was dus de derde keer. Een half uur later kwam er een tweede vent zeggen dat hij er nog aan hing maar dat ze er hem niet uitkregen omdat ze maar met drieen waren, anderen durfden niet meegaan. Samen met een pater ben ik er dan naartoe gegaan om alleen de haak boven te halen, het vlees was er af. We hebben ze dan nogmaals de huid volgescholden dat ze luierikken, bangerikken en stommerikken waren. Hun afzijdigheid, hun schrik, hun luiheid, die wij blanken maar niet kunnen begrijpen berust bij hem alleen op bijgelovigheid, vastgeankerde ideëen, overgegaan van ouder op kind. De beste prater kan en hun niet van af brengen. We nemen dus de kabel en de haak mee naar huis met de gedachte er wat aan te veranderen. Want er moest toch iets aan haperen, dat was nu al drie keren dat hij ontsnapte. Iedereen, zoals dat altijd gaat, wist er iets over te zeggen. Tenslotte maakten we het ijzer 10 cm. langer, zodat het nu 50 cm. was en bogen de twee punten wat om. 's Dinsdags moest onze reispater daar in 't dorp passeren en zou de haak afgeven. Zij hadden ons, na heel veel gepraat, toch een hond beloofd om er aan te hangen. 's Woensdags 's morgens moest ik bij de zusters een varken doodschieten en ik vroeg de longen de darmen om aan een nieuwe haak, een drietand, te hangen. Als ik in 't dorp kwam lag de kabel nog steeds opgeborgen. Ze hadden de hond niet vastgekregen. Hij was het bos ingevlucht. Leugenaars ! 't Was al elf uur, en die hond liep daar nog schoon rond. Voor de zoveelste keer maakte ik ze nog eens uit voor al wat hun maar kon kleineren. Aan de driehaak hing ik de longen en een deel darmen. Aan hij ijzer stak ik een dood kieken, dat ik per toeval zien doodliggen had, langs de ene punt, en wat darmen langs de andere punt. De kabel, die wel 25 m. lang was, legden we in 't midden met een dubbele mastworp, aan een palmboom vast, en twee haken legden we op twee mters van mekaar in een mik boven water. Alvorens weg te gaan gaf ik hen nog het bevel indien de kroko nogmaals het vlees er afhaalde er hun hond aan te hangen. Ik bedreigde ze met een bezoek van het parket, en een boete van 10.000 fr. voor gans het dorp als er nog een kind gepakt werd. En dan werd het donderdag, de triomfdag....

Om acht uur 's morgens kwam er een jongen afgefietst, broeder kom rap hij hangt er aan. Met zes man en een geweer reden we er op af. Toen we in het dorp kwamen, dat boven op een heuvel lag zagen we dadelijk een vrouw of zes zotte sprongen maken. De mannen kwamen naar ons toe. Pater we hebben hem, hij is dood? Ja. Hij lag al op kant ze hadden hem afgemaakt.

57/98

er een wild gejuich op. De tranen sprongen me in de ogen van vreugde. Het volk overrompelde me.. Ze hingen en sprongen om me heen. Sloegen met bladertakken op mijn lijf, een teken van vreugde en eerbewijs. Ze drukten mijn handen, wreven over gans mijn lijf, blaasden en spekten op mijn handen... Ik meende in een andere wereld te zijn. Het schemerde voor mijn ogen van de tranen, mijn oren suisden van het lawaai, de hel was losgebroken. Men duwde mij tot bij de kroko. Daar lag hij, het monster, de moordenaar, mijn vijand, de schrik van alle zwarten. Ik was zo blij, ik schreeuwde van geluk. O de wijfkens, jongens met kleinbesmeerd, springende kinderen, het huilde allemaal uit van plezier. En of ze gelijk hadden om te juichen.

'n Mens verschiet toch hoor, als hij zo 'n beest uit 't water ziet, 4.20 m. lang. En zo was 't gedaan: rond 6 uur had hij eerst de drietand in de muil gebeten maar zich losgerukt. Dan was hij bijna dadelijk op de andere gevolgen en gans ingezwolgen. En deze keer pakte het. Toen hij halfweg het water was, was ook dekabel op 't einde en de schok dreef een punt van het ijzer dwars door zijn keel naar buiten, beter kon hij er niet aanhangen... Verwoed begon hij te slaan en te wentelen in alle richtingen. En dan zijn de mannen met vijf prauwen erop afgegaan. De eerste lans dreef men in zijn hals, een tweede in zijn schudder en de derde in de buik. Dan stak men zijn twee ogen uit. Dan kapte men zijn staart half af, een vierde lans dreef men vlak in zijn keelgat maar die werd overgeknapt. Hij was er aan... Dan heeft men hem aan land gesleurd en dadelijk de nek overgekapt en zijn staart in drie stukken. Dan hebben ze hem opengesneden. Zijn maag echter durfden ze niet opensnijden, dat moet 's nachts gebeuren volgens hun bijgeloof. Maar omdat we aandrongen, werd het dan toch gedaan. En dan deden we die lugubere ontdekking : twee grote beenderen, versplinterd, kralen van halssnoeren, vier oorbellen, een stekje, keien, vlees, koorden, schroot. Bij 't zien van die dingen begon iedereen te schreeuwen en te huilen, oorverdovend. Dan ben ik met acht roeiers in een prauw, met de kroko naar Lisala afgevaren. Een triomftocht. In elk dorp moest men aanleggen. Onbeschrijflijk zijn de tonelen die zich daar afspeelden. In een dorpje, Bosu-Koluki herkende een vrouw dadelijk de twee oorbellen van haar nichtje, wat deed men daar niet om aan zijn droefheid, maar ook om aan zijn vreugde uiting te geven... Wat er in Lisala nog gebeurde schrijf ik een volgende keer...

Br. Maurits WILBERTS.

(~~Vervolg~~ K.A.J. NIEUWS.) ----------------

Na de vergadering zijn we dan allemaal naar de cafégegaan in de Lei die heropend werd, waar we nog gezongen en gedronken hebben en plezier gemaakt.

Nu zijn we volop in de Aarschot-kermisweek. We amuzeren ons goed en hopen van U hetzelfde.

Tot volgende maand, vrienden.

De K.A.J.

57/99

Sportnieuws uit Ourodenberg



En toch... komt er nog nieuws van onze zwart-gelen, ze waren wel vergeten, maar... nog niet dood.

Enkele dagen geleden woonde ik de laatste oefening bij, voor de competitie, die weer geleid werd, zoals vroeger door onze oud-lyraman Frans Hendrickx, die de shoe's we l niet meer zal aanbinden, maar onze jongens enkel de nodige inspiratie, adem en de voor hen de best geschikte taktiek zal trachten in te pompen.

Gedurende de transferperiode zijn er niet minder dan acht spelers naar andere clubs verhuisd, welke o.m. zijn : François Van Den Bergh naar Ramskapelle, terwijl Kamiel Jennes de kleuren van West-Meerbeek zal verdedigen. Poliet Van Dijck en Emiel Van de Velde zullen op de wijk Mosko acteren en Ponsaerts gaat definitief terug naar Rillaar. Onze zo fameuze Willy Boeyen, tracht carrière te maken en werd voor één seizoen afgestaan aan F.C. Diest, die er hopen wij voor Willy, een goed voetballer mogen aan hebben. Tenlsotte werden Omer Willems en André Ceulemans naar Nieuwrode getransfereerd.



Voor aankopen leek de geldbeugel aan de platte kant te zijn, en werd slechts één speler aangebracht of liever voor één jaar hernieuwd n.l. J.Verstraeten. Thans krijgen we een heel andere elftal te zien. André Weyns vervangt Wauters in het doel, die er blijkbaar de schrik en van op het lijf had, en liever op de linkerbuitenplaats gaat postvatten, zodat de ploeg er als volgt uitziet : Weyns in het doel, Meynkens en J.V.D.Velde backs, J.Soetemans en Heremans kanthalfs, terwijl Franske Aerts als middelhalf werd gehouden; in de voorlinie krijgen we dus als linkerbuiten Willy Wouters met naast hem Willems Adolf als linksbinnen, aanvalsleider wordt Rikske Serneels, terwijl Verstraeten en Ivo De Wel de rechtervleugel moeten bbheersen.

M et deze elf dient dus aftetrapt a.s. zondag 1 september, tegen Wilsele, om 3 u. aan 't Kerkhof. We verwachten van onze jongens een flink begin van dit seizoen en dat ze tussen de vijf eerste mogen eindigen in 1958. ....

...

DE JEF.

K.A.J. Nieuws.

57/100

Beste vrienden soldaten,

Hier zijn we weer met ons maandelijks praatje over de K.A.J.-werking in Aarschot.

Zoals ge weet hebben we verleden maand een tweedaags reisje naar het Groot Hertogdom Luxemburg gemaakt. We hebben een goede reis gehad. Er was maar een triestig punt in het programma en dit was natuurlijk de regen.

We zijn vertrokken uit Aarschot en naar Sint Truiden gereden, waar we het astronomisch uurwerk bezichtigd hebben en ook ons ontbijt genuttigd hebben. Zo zijn we dan naar Tongeren gereden waar we de kerk bezocht hebben, en de schatkamer bezichtigd. We hebben dan onze reis vervolgd over Luik - Beneze - Auwaille - Houffalize en Bastogne, waar we ons middagmaal genuttigd hebben en het grafmonument van de oorlog '40-'45 bezocht hebben, dit alles onder plassende regen.

Zo zijn we noodgedwongen verder gereden en hebben langs het lieflijk stadje Esch-sur-Soie de Belgisch-Luxemburgse grens overtreden. Daar hebben we de weg naar Luxemburg-stad ingeslagen waar we onze nachtrust zoude krijgen in een jeugdherberg -(barak is een juister woord), maar het ergste was dat we om tien uur moesten binnen zijn... We hebben 's avonds naar de verlichting van de stad gaan kijken natuurlijk alles onder de plassende regen. 's Nachts in de barak was het erger... daar werden we wakker gehouden door een groep keesjes. Nou zeg jongens, die mannen kunnen zagen, jawatte... Maar allé, dat passeerde ook, vooral wanneer Fons Van de Vorst zijn stem eens liet horen, toen werd het kalm.

De volgende morgen zijn we naar Echternach gereden, waar we niet veel gezien hebben, natuurlijk door de regen. We hebben daar dan ook rap ons schup afgekuist en zijn met ons barak naar Vianden verhuist, waar we gemiddagmaald hebben bij een oude inwoonster van Aarschot, nl. Maria Meulemans. Na het middagmaal zijn we dan verder getrokken naar Clervaux - Saint-Vith - Malmedy - Baraque Michel waar sommigen onder ons van een prachtig vergezicht dachten te genieten, maar ze zagen niets.... Zo zijn we verder getrokken naar Eupen waar we de afdamming gezien hebben, en waar we ne frut gegeten hebben... Na dit eetmaal zijn we voor de laatste maal ingestapt om over Hendrickapelle - Visé - Tongeren - Hasselt - Diest naar Aarschot te rijden, waar we rond 9 uur aankwamen. Dit over onze reis.

Nu iets anders : verleden week heeft den Dore ons een vergadering komen geven over Liefde - Huwelijk - Geluk - ge moet niet vragen of het prachtig was...

(Vervolg verder)



Redaktienieuws

Met die Aziatische griep, hebben ze niet alleen de soldaten liggen, ze hebben ook de Kasseistamper aangetast... Dat is dan weer een reden die kan gelden voor het late verschijnen van ons maandblad. Alleman was ziek, kan zijn werk niet klaar krijgen enz.enz. Maar hier zijn we dan toch weer om u een beetje nieuws en vreugde te brengen uit Aarschot.



AZIATISCHE?

Nieuws is er wel, maar of het allemaal plezant is, daar twijfel ik aan. Althans het fameuze nieuws van vrijdagavond wijst op een triestige vriendschap tussen de leden van ons gemeentebestuur, die weer eens overhoop liggen, en in hun pogingen om mekaar te kullen, ons, de vreedzame burgers van Aarschot, tegen ons schenen stampen...

Gelukkig is er nog de aangename herinnering aan onze nieuwe Deken, die ondanks het slechte weder nog meeviel. We hopen dat hij een goede pastoor zal zijn en zich met zijn soldaten zal bezig houden. In feite zijn ze toch allemaal erg ziek (van heimwee)..

We hebben het genoegen hierna een woord te brengen van onze deken aan zijn nieuwe soldatenvrienden uit Aarschot.

Voorts is er nog het gewone van iedere maand. BBader maar eens in ons bladje, er is voor ieder wat.

Om te eindigen willen we nog even wijzen op het feit, dat in de loop van deze maand iemand aan Uw deur zal bellen om uw abonnement te hernieuwen. Wie het ook zij, ontvangt hem goed. Gelukkig dat we ons abonnements-geld 'n beetje opsloegen. Hoe zouden we nu anders onze postzegels betaald krijgen ?

Nu, die van de post zijn al lang kwaad op ons, waarom weten we niet, maar ze kunnen niet verdragen dat we eens een frankske meer zouden hebben.. 't Is toch wreed dat we dat weer aan de staat moeten geven, maar ja, daar leven we voor, 't is erg genoeg... In elk geval, we houden de kop boven.

Beste soldaten en soldatenvrienden, nog veel leesgenot met ons nummerke van deze maand en tot volgende keer.

DE KESSEISTAMPER.

-o-

Groet van onze nieuwe Z.E.H Deken

Duurbare vrienden,

Ik groet U allen zeer hartelijk als pastoor van onze geliefde parochie.

Verleden zondag heeft de aanstelling plaats gehad, de versiering was prachtig, de opschriften pittig, de genegenheid die niet mijn persoon werd betuigd, maar die aan de pastoor, voor de meesten een onbekende, werd gebracht, heeft mij diep ontroerd.

Nu gij in een ander midden vertoeft, beste vrienden, zult gij nog beter beseffen dat Aarschot een goede stad is en de Aarschottenaars goei mensen zijn.

Wellicht heeft Aarschot zulks te danken aan de liefde die in elk hart hier, voor O.L.Vrouw trilt. Vergeet Haar niet tijdens Uw dienstplicht, weest haar trouwe vereerders en de kampers voor Haar en Haar Zoon.

Het heeft mij getroffen dat in de plaats van de Brakepoort, de Mechelse- en de Leuvensepoort een kapelleke van O.L.Vrouw werd opgericht. Haar bescherming wordt aldus ingeroepen en weest er zeker van, Zij die troont in het hart van de stad en de wacht houdt aan haar grote ingangen, zal Aarschot en haar bewoners blijven zegenen en beschermen.

Beste vrienden, ik hoop met U allen zeer vlug nader kennis te kunnen aanknopen, ik bid voor U, voor Uw toekomst, reken op Uw gebed en op Uw flinke gedraging.

Van harte mijn genegen groet.

E. POLLEUNIS.

AARSCOT die SCONE EVOLUEERT...

Via het Pallieterke of de Kasseistamper zijt ge zeker op de hoogte van de grote werken die momenteel aan de gang zijn, te Brussel. Brussel wil er prat op gaan om met de Wereldtentoonstelling zijn bezoekers uit alle landen te doen verschieten. Maar tot nu toe is Brussel slechts het paradijs voor de mollen, wegens de vele zandhopen en de tunnels.

Maar als ge denkt dat ze in Brussel alleen kunnen werken, dan zijt ge er flink naast. Aarschot is goed op weg om het pijpenparadijs voor de konijnen te worden. Aarschot, de parel van de Demersteden, kan toch niet ten achter blijven in zake de nieuwe metode van grote werken uit te voeren. In Brussel kunnen ze stoefen met hun nieuwe macadambanen, tunnels en viadukten. Maar hebben die "kiekenfretters" de verrichtingen van de "Kasseistampers" al bewonderd ?

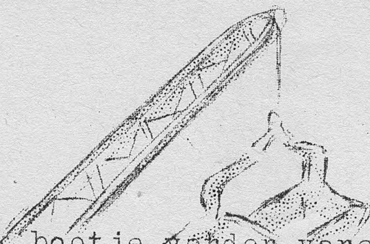
Wellicht, beste lezer, hebt ge reeds opgemerkt dat er grootscheepse werken worden uitgevoerd op de wegen van onze kleine ringlaan, het is te zeggen op de beruchte Betekomsesteenweg, en in de niet minder vermaarde Amerstraat, die tot dusver als proefbaan diende om te zien of de nieuwe auto's goed aaneen hingen. Al de kasseien nu werden machinaal opgeschud. Met vreeswekkende bulldozers werden tonnen zand opzij geschupt: heerlijke speeltuin voor de klein mannen. Mannen van "den entreprise" hebben dan op een diepte van 3 m. rioolbuizen gelegd van 2 m. diameter. Hier kunnen de konijnen achtervolgingskoersen houden. De mensen moeten dus in het vervolg geen schrik meer hebben om allerhande afval als kapotte schoenen, oud-ijzer, mosselschelpen en andere diergelijke eetrestjes door de afloop te gieten.



Te meer daar er op de oude plaats van het slachthuis een nieuw pompstation komt, dat er zal voor zorgen dat alles goed wordt doorgespoeld. Ge ziet het al : Aarschot wordt ultramodern. Ze hebben die kasseisteentjes dan weer netjes als gladde kinderpoepies naast elkaar gelegd. Met de nieuwe stadswel werden ze effen ende gelijk gerold. Naast deze moderne betonbaan hebben ze de slijkplassen gesloopt met halve bakstenen en ander steengruis afkomstig van de lokale steenkappers. Alzo ontstond er aan de kanten van de Betekomsesteenweg een spiksplinternieuwe velobaan.

Er ligt nu macadam van aan de grens Betekom-Aarschot tot bijna aan Jef Naphte. Ge ziet dat Aarschot tamelijk rap aan zijn eerste autostrade is gekomen. Ge kunt bijna de straat of liever de autosnelweg niet meer oversteken of ge zijt zeker van uw dood. Daarom hebben geniale geesten het noeste plan opgevat om van aan de Maarten Lemmenstraat een tunnel te graven onder de autobaan door tot aan de Demer. Daar kunnen de mensen dan in hun

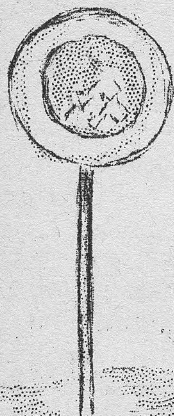
57/104



persoonlijk bootje verder varen ofwel kunnen ze de atoomduikboot gebruiken. Men denkt er aan ook een tunnel te graven in de hoofdstraten onzer stad. Dit met het oog op het aanleggen van een metro. Terwille van de zeeschepen en de grote passagiersboten werden de ossen-en de Hoogbrug veranderd in zwevende ophaalbruggen. Door de onophoudende regen is er de laatste tijd veel water bijgekomen in de Demer. Men denkt er daarom ook ernstig aan onze stad toeristisch uit te baten als een paradijs voor waterskieërs.



Aan het Sas, waar die woonwagens stonden rijst nu een machtig parkingcomplex de hoogte in. Men bouwt hier eenparkeerplaats van acht verdiepingen. Ge zult misschien vragen "waarom nu juist a cht" ? Wel dat is omdat ze er in Brussel maar een zeven "stages" metselen. En last but not least, werd er een aanvang genomen met de bouw van een viadukt van aan Jeft Naft over de beemden tot in Schoonhoven. Daar zal men een vliegplein aanleggen, dat voor Melsbroek niet moet onderdoen. Ook voor de wandelaars - vooral zij die met twee zijn - zal deze viadukt een heerlijke wandellaan worden met bomen en banken, met café's en snack-bars. De helikopters zullen landen op het nieuwe postgebouw. Ge zult Aarschot niet meer herkennen. Daarom zullen er bij uw aankomst in het station gidsen t.t.z. stadshostessen ter uwer beschikking staan om u de weg te wijzen.



Naar verluidt geschiedt de inhuldiging van deze moderne urbanisatiewerken de 28 december, feest der onnozele kinderen. Uit officiële bron vernemen wij, dat volgende personaliteiten hierbij zullen aanwezig zijn : onze Koning, ex-koning Faroek met zijn actuele echtgenote, Prins Rainier en Grace Kelly (haar dochterke [illegible], want dat moet nog slapen na de middag), verder de Burgervader en onze nieuwe Deken. De Minister van openbare Werken zal het lint doorknippen.

....Als het u interèsseert : het lint werd reeds besteld bij "Magets" aan de Hoogbrug.

Aarschot wordt modern ! ! !

-=-=-=-=-=-

Reporter ter plaatse.

TOPPUNT VAN ARMOEDE.

Een bedelaar had zich opgesteld bij de kerkpoort en toen de mis uit was en de gelovigen buitenstroomden, begon hij met klagende stem een aalmoes te vragen.
Een deftige dame haalde een stuk van vijf frank boven en wilde het de vent overhandigen, maar deze hield de handen in zijn zakken en zei :

- Mersie, madam, wilde't astemblieft in mijne zak steken ?

- Zeg eens, protesteerde de dame, ik vind dat gij wel de handen uit uw zakken zoudt mogen halen als men u een aalmoes geeft. Of hebt ge geen handen ?

- Jawel, madam, zei de bedelaar, maar ik heb geen bretellen...

57/105

Voor de vrouw.

Aan de redaktie en al de lezers en lezeressen van de Kasseistamper, vragg ik, dat ze zo goed zouden willen zijn mij te verontschuldigen voor mijn stilzwijgen. Wegens onvoorziene omstandigheden was het me onmogelijk een artikeltje op te stellen.

ONZE VRIJE TIJD BIJ HET LEGER.

=======ooo=========oooo=======ooo=====ooo=====ooo=========

Vooraleer een volgend punt aan te pakken wil ik nog even terugkomen op mijn vorige uiteenzetting over het vrij zijn, na zes uur. Daar heb ik gezegd dat we in onze vrije tijd onze inkopen zouden doen. Maar ik veronderstel dat wij toch niet alle dagen zullen gaan winkelen. Dus dient er hier een woordje gezegd over de ontspanning. Wij, vrouwen zullen natuurlijk meer voelen voor een filmvoorstelling dan voor een pintje bier. Wat nu ook weer niet wil zeggen dat we de bierwinkels efte café's voor ijzerwinkels gaan aanzien..

Wanneer wij het over uitgaan hebben, dan rijst er meteen weer een grote vraag :"Met wie gaan wij uit ?" W el, ik denk dat dit geen moeilijkheden zal opleveren, en dat onze vrienden soldaten zich wel over hunne vrouwelijke collega's zullen ontfermen. Ik zeg wel; soldaten, want (met alle respekt voor de luitenants, adjudanten, eerste pieten, sergeanten, enfin te veel om op te noemen) ik ben meer gesteld op een gewoon soldaat dan op een van zijn oversten... Wat dat uitgaan met onze mannelijke wapenbroeders voorzeker zal meebrengen, dat is het drinken. Ik veronderstel dat de meeste vrouwen wel een goede pint mogen, w ant zie je ons daar al zitten met een coca-cola... Dat is zeker niets voor vrouwen bij het Leger....

Wanneer het op corvee of marcheren aankomt wordt er geen verschil gemaakt tussen vrouwen en mannen, waarom zou er dan enig verschil bestaan in de ontspanning ? Dus, vrouwen, begin van nu maar alvast te oefenen opdat ze u 's avonds niet moeten binnendragen, omdat ge niet tegen 't drinken kunt...

Wat mij betreft, ik val van een paar pintjes nog niet om hoor !

DOORTJE.

-:-:-:-:-:-:-

57/106

Een nieuwe Deken zonder A-Griep.



Zondag
1 september : Spijts de gewone nattigheid van deze september-zondag hing er feestelijk geluid in de Aarschotse lucht omwille van de grote Volkskermis, die onze wakkere onderpastoor Vermonden met behulp van de wijk in mekaar had getimmerd. De inzet van de dag tevoren was goed geweest doch nu moest de grote slag geslagen worden ! Man en macht stond in het werk om de centen aan 't bollen te krijgen. In de namiddag trok een stoet van versierde fietsen door de stad om Rik van Beensterge af te halen op de Bonewijk. Er waren pareltjes bij van fietsen..
's Avonds was alles nat van buiten wegens de regen, doch alles werd nog natter van binnen door het goede bierke en de rest.
In de kerk werd het kleintje van Marcel Theys boven de doopvont gehouden en kwam Pater Marc.Brusselaers de kleine Godelieva van Frans kerstenen.

Maandag 2 september : Heropening der scholen ! Het stond al zo lang in de uitstalramen. Iedereen moest het weten. Vandaag was het echt voor alle kinderen. Te 10 u. kwamen de studenten met een lange stoet naar de kerk voor de Mis ter ere van de H.Geest.
- Grootste dag van de reuze-volkskermis. Massale toeloop van volk om de trekking van de massale tombola bij te wonen. Alle vermakelijkheden hadden deze dag hun grootste winsten. Gelukkig was de regen achterwege gebleven en hadden de mensen nog veel centen gespaard van Aarschot-kermis...

Dinsdag 3 september : Veel sneller dan hij was rechtgekomen werd de volkskermis afgebroken. De plannen zijn evenwel niet afgebroken en beloven voor het volgend jaar, maar dan misschien vroeger op het seizoen.
- Terwijl de leerlingen van Sancta-Maria de H.Geest kwamen afsmeken mochten de meisjes van de R.M.S. spelen op hun nieuwe speelplaats rond de eigenaardige klaslokalen op de vest.

Woensdag 4 : Ook de gemeentescholen zijn herbegonnen. Ze komen eveneens naar de kerk voor een Mis van de H.Geest.

Donderdag 5 :In de Hoogstraat stierf plots Lowiskè Isenborghs, de vrouw van Jefke, die voor een paar jaar overleden is.
- Op den Dubbeek mogen de pompiers nog eens gaan blussen.

Vrijdag 6 : In het gasthuis gaat het smedje, namelijk Van Cleynenbreugel naar Ons Heer.

Zaterdag 7 : Op de Bekaf wordt ondanks de regen en het slechte weer het liefhebberstornooi met grote ijver gevolgd.
- Wwe.Isenborghs wordt vandaag begraven.



Zondag 8 : Met een afvaardiging van de parochie gaat Aarschot de jubilé meevieren in de basiliek van Koekelberg ter gelegenheid van het 60-jaris priesterschap van Z.E. de Kardinaal.
Voor de rest: een natte zondag.

Maandag 9 : Op het Nieuwland sterft Jefke Laporte.
- Overal verschijnen de affiches van het cirkus Espagnol. Volgens deze propaganda moet het iets geweldigs worden. Eerst zien, zegt Joepeke en dan verder praten...
- Bij Verlinden naast het Kasteeltje van Namen langs de Vestkant, brak in een der achtergebouwen op de middag brand uit. Onze blussers waren er snel bij zodat de aanpalende gebouwen konden bespaard blijven.
- Jaakske Holemans gaat scheepke varen in St.Pieters Rode.

Dindag 10 : In de kortstraat gaat Mej.Poffé, bij Wuyts, ook naar de hemel op hoge ouderdom, en in de Gijmeladoet moederke Geysels hetzelfde. Het is weer de tijd van gaan.

Woensdag 11: We lezen in het parochieblad dat onze Heer Deken Verpoylt op rust zal gaan en dat hij te Aarschot blijft wonen. Wie zal de opvolger zijn ? Pronostieken zijn er reeds bij de vleet gemaakt doch welke zal de juiste zijn?



Donderdag 12 : Omwille van de hevige wind kan er de namiddagvertoning voor de kinderen in de cirk niet doorgaan. Alles samen is het maar een klein beestje en komt het niet overeen met die geweldige aanslag van de propaganda. 't Was te peinzen...
- De leerlingen van het Atheneum en de R.M.S. kmmen naar de kerk voor de Mis van de H.Geest.
- Constant Van den Bemdt van de Diestse steenweg wordt begraven evenals Moederke Geysels. De Aarschotse klokken hangen niet meer stil. Het is altijd maar doodgelui...

Vrijdag 13 : De avondvertoning van de cirk is goed bevolkt, vooral door den buiten. De olifanten doen hun best en de rest is zoals altijd: cirk en clonerie...

Zaterdag 14 : In de voormiddag stapt Fons Lavaerts in het huwelijksbootje. Zo is de Molenberg weeral een gezin rijker geworden.
- We vernemen de benoeming van de nieuwe deken. Het is niemand minder dan de Aalmoezenier van de kliniek op de Capucienenvoer, Z.E.H. Kan. Polleunis. Hij is afkomstig uit Kortenaken en is reeds 57 jaar... Hij houdt van de zieken en is ne goeie... dit en zoveel andere gedachten lopen rond als een vuurke in de stad.
- In de namiddag komt Mgr.Theeuws naar onze grote kerk om het hoofdaltaar te wijden dat tot hiertoe nog niet gewijd was. Er was enkel een altaarsteen die gewijd was en dit volstond om de H.Mis op te dragen. Nu is het echter helemaal gewijd. Het was een grote plechtigheid die in stilte verliep en enkel bijgewoond werd door enkele mensen die het wisten...

57/108

- Het regent en de B.S.P. van Aarschot moet haar 60-jarig bestaan inzetten met een massaspel in het park. Het was meer een regenspel dan een massaspel. De belangstelling was dan ook zeer pover...

<u>Zondag 15</u> : Mr.de Deken gaat in Bergvijver in de kapel zijn afscheidswoordje houden.
- Voortzetting van de viering der Socialisten en een grote optocht door de straten van heel Aarschot met zijn mooie macadamwegen. Voorop achter de politie de Turnkring van Tremelo en hun trommelaars en trompetten, met een hoop klein turnsterkes die nog maar pas konden lopen (vroeg begonnen, half gewonnen) en dan de verschillende groepen uit het omliggende waar tussenin verscheidene fanfares liepen te spelen.

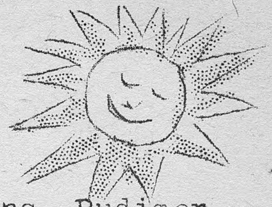
<u>Maandag 16</u> : DeHeren Seminaristen van Aarschot trekken naar Mechelen waarbij Louis Cumps van de Chiro. Good luck, beste Heren...
- E.H.Edward Janssens wordt geroepen naar Mechelen. Hij was onderpastoor te Westmalle en nu zal hij voortaan gaan werken in de parochie van Blauwput te Kessel-Lo.
- De leden van de kerkfabriek komen samen met de Heren Onderpastoors om de eerste schikkingen te treffen voor de inhaling van de nieuwe deken op zondag 29 sept.

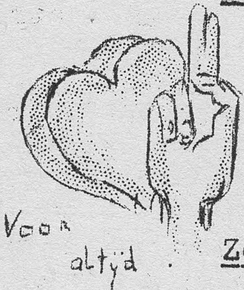
<u>Dinsdgg 17</u> : De vrouw van Fons Brusselaers, Odilia Moons wordt vandaag begraven.
- De kerkfabriek roept alle Aarschotse verenigingen samen om hen mede te delen en te bespreken wat er gaat gebeuren bij de aanstelling van de nieuwe deken.
- In de Gasthuisstraat krijgt een scooter een accident voor. Hij moest nochtans niet bij coiffeur Boeckmans zijn en toch stak hij voor de deur.

<u>Woensdag 18</u> : De hoogstudenten van Leuven geven een avond met als motto "Dwars door Vlaanderen". In de kerk hielden zij een avondwake en woonden samen met de jeugd van onze K.A. het Lof bij en trokken dan naar de Lei waar onder grote en jonge belangstelling een avond werd gegeven met medewerking van Armand Preud'homme, Willem De Meyer, de Zonnedauwers en de Gezellen van Leuven, welk samen een mooi geheel gaven dat in de volle smaak viel van al de aanwezigen.
- In het gasthuis overleed J.B.Cornelis. Hij was nog maar juist daar ondergebracht.
- Hier en daar duiken reeds gevallen op van A-griep. Zal de Demer van Aarschot er tegenop kunnen om de mikroben buiten te houden ?

<u>Donderdag 19</u> : Milac-comité komt op een donderdag bijeen om de volgende kasseistamper in elkaar te knutselen en nogmaals de noodzakelijke verhoging van het abonnement te bespreken.

57/109





Zaterdag 21 : - Het kleintje van Louis Coosemans, Rudiger, wordt gedoopt.
- Louis Tielemans gaat met Gaby Cypers van den Dubbeek in Langdorp trouwen en in onze kerk stapt Liliane Hermans van de Molenberg in het bootje met Jozef Smets van Nieuwrode en Yvo Everaerts met Marie-Louise Everaerts.

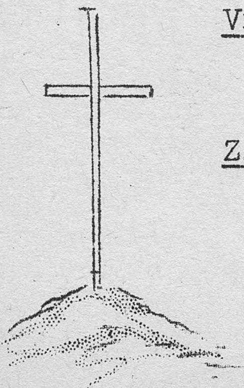
Zondag 22 : In de grote kerk houdt onze goede Z.E.H.deken Verpoylt een ontroerend afscheidswoordje.
- De Rue Neuve ofte Nieuwstraat viert "Grechtkermis" op haar gewone jaarlijkse manier met veel plezier en pinten bier.
- In de Lei viert de Christelijke Mutualiteit familiefeest.

Maandag 23 : Leonie Meeuw van de Demerstraat wordt begraven.
- Overal in de stad worden wijkvergaderingen gehouden waarop de bewoners uitgenodigd werden van de straten waar de optocht zou voorbijtrekken, vooral in verband met de straatversiering en het huren van vlaggen. Zo zou er schot in komen en zou de zondag niet onvoorbereid komen.

Dinsdag 24 : In de feestzaal van Sancta-Maria gaat een afscheidsreceptie door van E.H.Verpoylt voor alle voorzitters en secretarissen van de Aarschotse verenigingen. Na een lyrische toespraak van E.H.Cuypers werd een glaasje geheven op Z.E.H. Verpoylt. Daarna overhandigde de kerkfabriek een fotoalbum (dikker dan een telefoonboek) over zijn geliefde kerk. Terwijl het boek rondging in de zaal hield onderpastoor Govaerts een luchtige toespraak als jongste onderpastoor. Daarna werden de laatste mededelingen gedaan.

Woensdag 25 : De bestellingen van de vlaggen komen binnen. Het wordt een overrompeling. Overal is men in de weer om de viering voor te bereiden. In de kerk wordt de grote kuis gedaan. (Amai tant Marie...)

Donderdag 26 :Een eerste bestelling van vlaggen en wimpels wordt uitgevoerd. Honderde en nog honderde....



Vrijdag 27 : Het park rond de vrijheidsboom achter de rug van Pater Damiaan moet er aan geloven en plaats maken voor een ultra-moderne parkeerplaats.

Zaterdag 28 : Begravenissen van Henri Van den Broeck die te Leuven overleed en van Augusta Zeelmaeckers die te Duffel stierf en van Petrus Kindermand die in het Gasthuis naar de hemel ging.
- Huwelijken van Emilie Vets die trouwde met Gust Schoovaerts uit Betekom en Louis Justens van Rillaar met Josephine Morren van Bergvijver.

57/110

- De voorbereidingen voor de inhaling worden gedaan : straten bevlagd en spandoeken gehangen...



Zondag 29 : Ondanks het slechte weder halen de Aarschottenaren met vreugde hun nieuwe deken in. Het waren echt fijne opschriften, vooral die van de duivenmelkers met een preek kort en fijn en hun duiven van Quievrain vielen mee. Toen de karavaan aan het station passeerde vilden de duivenmelkers een deel vanhun duiven lossen maar deze wilden niet uit hun keven. Zou mr.de Deken niets voor duiven voelen ?
Zie verder het verslag in het parochieblad van deze week.

Salu en tot de volgende maand..........

JOEPKE.

(Vervolg)

ONZE SOLDATEN SCHRIJVEN.

ALFONS TIELEMANS schrref vanuit Attendorf dat hij eindelijk in zijn vaste eenheid ligt. Vanuit Leuven vertrokken kwamen ze na een afmattende treinreis 's morgens te Keulen aan, moe en dood van honger en vaak. Dan naar Delbruck om eerst de uitrusting te halen en daarna eerst kregen ze eten om dan vervolgens eventjes acht dagen in luie nietsdoen te wachten "zoals apen die elkander liggen te begapen". Schoon zicht moet dat zijn... In plaats van die jongens die tijd thuis te laten wachten.. In Belgiësmijten ze toch met het geld van de staat, hé. Ze zouden bij het leger zoveel besparingen kunnen doen door meer congé te geven. De Fons is dan toch na veel ongelukken met zijn g.t in de boter gevallen, een villa als logement en een auto om dagelijks naar het werk te rijden, om niet te spreken van de mooie natuur en omgeving... Ge hebt de beste groeten van alle kajotters uit Aarschot. Wij wachten op uw volgende brief.



Uit Soest probeerde PAUL VAN HOOF zijn welsprekendheid te binden op een postkaart, wat hem moeilijk lukte, gevolg : een onmogelijk leesbaar gekrabbel. Dat van die liefdesbrieven-historie moet voortgaan; wij zouden eens graag verstomd staan !



DESIRE VAN DE GAER stiet een noodkreet uit dat we toch a.u.b. naar zijn juist adres zouden schrijven, anders krijgt hij ballen van de sergeant van week. Désiré "houdt uw strafboek ongeschonden..." Ja jong, die Aziatische griep hé. De soldaten houden ze in de kazerne en de kinderen zitten tevergeefs in Aarschot op ziekteverlof te wachten. - Beste groeten.

Uit Aken kregen we een soort doodsbrief die we niet kunnen afdrukken, maar die zal plaatskrijgen in een ander nummer.

(vervolgt verder)



Soldaten Schryven.

Nu zijn we er terug bovenop. Tien soldaten schreven ons, alsook twee Aarschotse paters stuurden ons een nieuwsje. Beste vrienden die ons schreven : Dank u en houdt het zo vol, beste vrienden die nog niet schreven : neemt een voorbeeld aan uw kameraden, en wacht niet te lang meer om Uw brief te schrijven. Schrijft maar eens een keertje minder naar uw lieven.

De eer aan de Paters DILLE en DELSAERDT, die ons bedankten voor de Kasseistamper. Ja, pater Delsaerdt, wij rekenen u nog bij de "vechtersklasse", daarom ook ons bladje voor u. Voor het ogenblik zijn er geen Aarschotse soldaten in Kamina. We maken in elk geval uw uitnodiging over dat iedere Kasseistamper die zich te Kamina bevindt of zal bevinden hartelijk welkom is in Muena Ditu, niet ver uit de geburen, slechts 340 km. ver langs de spoorlijn. Ze moeten dan maar eens nachtvergunning vragen, hé pater ?

Ja Pater DILLE, wat ge daar bedoelt met die Milac, die ergens bij de onderpastoor in huis zit, dat begrijp ik niet. Zeg maar aan broeder Wilberts dat hij er ook naast is, als hij van 't zelfde gedacht is, kwestie van die Kasseistamper. De Kasseistamper is iedereen in Aarschot, het is de geest die over Aarschot waait. Onze Stamper is een bladje, dat verzorgd wordt door een redaktie bestaande uit enkele jongens en meisjes, gepatroneerd door een onderpastoor. Uit uw brief kunnen we opmaken, dat ge daar meer dan uw handen vol hebt in Kongo. Hier bij ons in 't kollege wordt er ook gebouwd, maar niet met palmbladeren natuurlijk. Pater, als ge daar broeder Wilberts nog eens ziet, vraag hem dan om nog eens te gaan jagen of iets mee te maken, dat hij ons kan vertellen.

De CIP kan het zich permitteren zijn brieven met de machine te schrijven. Ja jong, die alarmoefeningen 's nachts hé ! In 't begin doet dat raar, maar na enkele keren steekt ge uwe kitbag vol met allerlei rommel om hem schoon dik te hebben, de rest blijft schoon in de kast zitten. Ik heb zelfs eens meegemaakt dat er ene een hoofdkussen in zijn zak had zitten. We hopen maar dat ge een beetje meer chance hebt met 't weer voor de oktobermanoeuvers. Cip, salu en tot volgende maand.

Merci, RIK KARREMANS, voor uw mooie kaart na die maandelijkse lange brief. Uw adres hebben we nog altijd hoor, maar we hebben nog steeds de juiste kadans niet gevonden om ons bladje te laten verschijnen. Volgens uw brief hebt ge mooie oefeningen gedaan. Zeg Rik, is dat de mode, dat de soldaten zich tjdens de manoeuvers met warm water wassen ? Zeg dat maar niet hardop tegen serieuze mensen. Dan vervolgt de Rik zijn verhaal en spreekt van de geweerlopen die zo vuil waren van 't schieten en de roest. "Gelukkig is mijn wapen niet mee geweest", vervolgt onze sloeber. Jongen, gij zijt geen schacht meer, zulle. Profiteer maar van uwen troep. Uw bijdrage verschijnt natuurlijk... (vervolg verder)





WAT denkt een soldaat over....???



- De wet : een blok aan het been.
- De N.M.B.S. : een vervelend maar toch welkom middel om in verlof te gaan, 't gaat echter nooit vlug genoeg.
- De kantinière : het enige vrouwvolk dat alle dagen tot uw dienst staat (van achter de toog).
- de aardappeljasser : een collega die geen kans gezien heeft er tussen uit te knijpen.
- De Wm. van week : een gevaarlijk iemand; uit de weg blijven.
- De planton : de beste vriend in de kazerne, vanwege de vergunningen.



- De batterij-commandant: iemand waarmee hij zo weinig mogelijk in aanraking komt.
- De haarkapper : iemand waar hij zijn overtollig haar voor 5 fr. aan kwijtgeraakt.
- De onderrichter : een zageman die probeert hem iets wijs te maken.
- Gehuwde vrienden : zijn altijd welkom, omdat zij dikwijls de pinten zelf betalen.
- De wapenmaker : een verlosser van zijn verloofde.
- De biechtvader : iemand waar hij niet graag heen gaat, maar waar hij fris van terugkeert.
- Zijn familie : een welkome bron van inkomsten en uitgaven.
- Zijn vader : iemand om tegen te stoefen over den troep.
- De gemeentesecretaris : iemand die hij dankbaar(???) is.
- De kok : iemand die voor hem slecht (???) eten gereed maakt.
- De dokter : iemand die hem dagen vrij van dienst geeft
- De café's : zijn tweede thuis.



- De politiekers : zijn mannen die veel te traag werken om de twaalf maanden er door te brengen.
- Het meisje : een oorzaak van verlangen en heimwee.
- De beenhouwer : een leverancier van pezen, taai vlees en misarie.
- De bakker : iemand die oud brood bakt.
- De late wandelaar : een verplaatsbare hindernis op de weg.

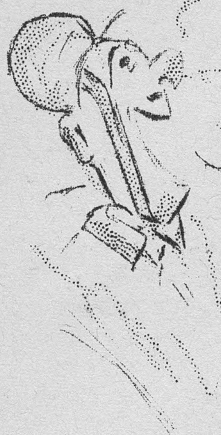


- De burgervriend : een luisteraar "voor echt gebeurde" verhalen.
- De chauffeur : een prachtig middel om gratis thuis te geraken.
- De brouwer : een mens die nuttig werk verricht.
- De belastingbetaler : degene die hem in 't leven houdt.
- Zijn verloofde : een last vanwege de brieven die hij moet schrijven, maar iemand waarvan hij graag brieven krijgt...
- Zijn moeder: een mens dat hem overlaadt met chocolade

KARREMANS Henri

Uit een brief





W aarde Kasseistamper,

Reeds dikwijls heb ik de laatste weken om zo te zeggen "met de pen gewapend" gereed gezeten om u, naar gewoonte, en als "vulgarisatie" voor de kasseistamper, wat nieuws te laten geworden uit het gamellenboeffersnest Soest, maar steeds heeft een onverwachte oefening, wacht of piket, een onderlinge woordentwist of lij-aan-lijf-gevecht hier op de kamer, en - in het slechtste geval- een overladen maag en het daarmee gepaard gaande humeur, mij belet, het-tot hiertoe- zover te brengen. Maar ziehier dan, als compensatie, een volumineuze uitgave va n mijn "mémoires" van de laatste weken, waarvan het volume wel dit van 4 brieven zou evenaren, en waaraan ge zeker meer plezier zult beleven dan aan uwe "Klamper" of het parochieblad...

Als U me nu moest vragen iets uit mijn persoonlijke ervaringen te vertellen, dan zou u zeker de volgende anekdote interesseren, over hetgeen ik beleefd heb tijdens een driedaags maneuver met de staf van het bataljon. Op een donkere avond, toen iedereen een warm plekje zocht op de hooizolders van een grote boerderij, moest ik er alleen op uit om een telefoonlijn te herstellen. Na vervulde opdracht ging ik op goed valle 't uit een schuur binnen en legde mij vredig te ruste tussen een hoop schijnbaar dode, maar diep ademende (of snorkende) hooislapers. Maar de nachtmerrie kwam 's morgens... Het felle zonnelicht plaatste mij ineens tèrug in de volle werkelijkheid, en de volgende Babylonische tweespraak bracht mij totaal in verwarring :

-"Mes respects matinaux, mon Colonel. Avez-vous bien dormi ?" -"Certainement mon vieux, mes ces ronconlements des pigeons sur le toit m'ont particulièrement gêné." (Tussen haakjes : ge ziet dat de vredesduif nergens welkom is in het krijgsgewoel...)

Enfin, iets in mijn onderbewustzijn insinueerde mij dat deze edele troubadourslyriek zeker niet tot mij gericht was en ik riskeerde een slapersoog buiten de zoel-wulpse omknelling van mijn maneuverdeken. Maar van verbazing opende ik ook vlug het andere toen ik in alle sectoren, voor, onder en naast mij een rijke verzamelingvan militaire kopstukken ontwaarde, allemaal dikke grijze koppen van geroutineerde veldheren, met hier en daar een element dat van eerbiedwaardigheid en fransklappen door zijn haar was gegroeid, enfin, allemaal gedisciplineerde aangezichten, die zelfs vanuit het stro, gezag inspireerden.

57/114

In ieder geval, op dit ogenblik voelde ik dat ik de laagste kaart in 't spel was, en kromp diep in mijn deken, zoals ze dat ons met een tentzeil geleerd hadden bij een aanval met Napoleon.

Ik voelde mij echt ellendig, verschopt als een paria in een oase van Maharadja's, verstoten als een straathond die uit de salon wordt gejaagd.

En, toen de heren "uit bed" waren, heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt om de plaat te poetsen, en, wees er zeker van, deze "vergissing van slaapkamer" zal ik mij nog lange tijd herinneren !

ERNEST.

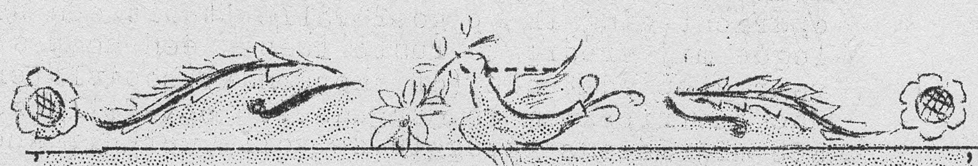
IIe Vervolg.

SOLDATEN SCHRIJVEN.

Jos QUATRETEMPS, in ons volgend nummer komt uw verhaal over het leven in Niehl bij het Rijnsmaldeel. Spijtig dat het niet klaar geraakte voor dit nummer. Nu reeds danken we u voor uw medeewerking. We rekenen nog op nieuws van u...

We sluiten dit artikel met ons beste wensen over te maken aan de Rik Karremans die onlangs 21 jaar geworden is. Hij is nu geen broekventje meer, ook niet bij het leger want hij heeft reeds kanonnen op zijn schouders.

W el jongens, dat was het dan weer. Wij verwachten weer veel brieven en wensen u het beste en tot volgende maand.



FIER IS DE TAAL VAN MIJN LEVEN
TROUW IS EEN WOORD NAAR MIJN HART
EERLIJK DE STIJL VAN MIJN STREVEN
STERK ZO IN VREUGD, ZO IN SMART.



KAPRIOLEN VAN RIOLEN...

57/115

In die tijd zeide de schepene van Openbare Werken:"We zullen de Amerstraat eens een beetje properder maken, want dat zijn geen manieren gelijk die daar ligt : vuil van binnen is vuil van buiten..."

En de eerste dag maakten de werklieden grote putten. De tweede dag smeten ze hele hopen bakstenen voor de mensen hun deuren en begonnen die in de grond te metsen. De vierde dag begonnen ze te pompen en scheidden al het water van het land. Zo ontstond de vijfde dag een riool, groot genoeg om de film "De derde man te spelen". De zesde dag rustten de werklieden en zeidden dat het goed was. En kwestie van de vijfdagenweek in ere te houden rustten ze de zevende dag nog. Maar om gerust te kunnen rusten moesten ze gerust gelaten worden. De auto's mochten hen niet komen storen. Daarom dacht het politiecorps een plan uit, werkelijk een geniaal plan. Al de auto's die van Diest naar Leuven moeten, zijn verplicht een omweg te maken langs de Th.de Beckerstraat, Bogaerdenlaan, vest, Van Tielenbrug, Statiestraat, enz. Men noemt dat tegenwoordig de grote ring rond Aarschot. Twee kilometers naft verstoken met taxen voor ons ministerie.

't Is van dat geld dat Van Acker weeral een groot diner gegeven heeft toen men hem in Brugge zo bebloemd had.
"Vuil van binnen is vuil van buiten."
Tegenwoordig is het juist andersom. Ge kunt nu langs een fijn ladderke in de riolen van de Amerstraat afdalen en daar een fijn wandelingske doen. Maar van boven is 't wat anders.....
Weet ge dat de biermarchands er tegenop zien om bij "Joke" hun bier te leveren ?" 't Bier van Valvekens riekt naar de modder," horen we de cafébazen réklameren.

In de post krijgen verschillende mensen taks op hun brieven: ze wegen te zwaar volgens de postmeester. 't Is weer de schuld van die vuil riolen. Als er met die hevige wind een paar brieven gaan vliegen kan de faktuur er toch niet aan doen dat ze in de modder vallen. Er zijn zelfs facteurs die klagen dat ze in de Amerstraat geen enkele brief meer kunnen juist steken: ze moeten teveel naar beneden kijken...

Vuil van buiten is vuil van binnen.

XYZ.



K.A.J. NIEUWS.

57/116

Hier zijn we dan weer met ons maandelijks K.A.J.-praatje.

Er is weer een maand voorbij, een maand vol kommer en zorg.

De K.A.J. is haar nieuw werkjaar ingegaan met een voltallige bestuursvergadering. Er is van alles gesproken geweest. Maar bijzonder dat men er zou moeten voor zorgen altijd voltallige vergaderingen te kunnen houden.

We hebben deze maand zowat van alles beleefd. Ja manne, want we hebben een vergadering gekregen die voorgezeten werd door... twee kajotsters, o.a. L.Danckaerts en N.Rijckmans. Het was een echt interassante vergadering. Zé handelde over de Romebedevaart van onze Aarschotse kajotsters. Men kregg het water in de mond als ze vertelden hoe schoon het oude Rome is en hoe rijk het is aan oude monumenten. Maar we hebben ook ongeluk gehad, want ze hadden zo gevochten om de Paus van dichtbij te zien, en dan ging hij natuurlijk langs een andere weg... Ja, ge moet maar ongeluk hebben...

Op de laatste vergadering hebben we onze beloften afgelegd en zijn onze kentekens gewijd. Waarna we een kleine plechtigheid gehad hebben in de kerk. Na deze plechtigheid zijn we naar het zaaltje gegaan en hebben daar een ontspanningsavond gehad.

Toekomende zondag is het dan de inhuldiging van de nieuwe Deken. Onze kajotters zouden toch zeker met een 30-35 moeten aanwezig zijn...

Het beste en tot volgende maand, kameraden.

-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

DE MACHT DER GEWOONTE.

In de klas hebben de jongens de gewoonte als de meester binnenkomt, recht te staan en "Dag meester" te dreunen. Op zekere dag besluit de meester dat zaagdeuntje af te schaffen.

- Luistert, jongens, zegt hij, in 't vervolg moet ge alleen maar rechtstaan en niets méér.

Nu was Sloeberke juist afwezig en...

De volgende dag komt de meester de klas binnen, iedereen staat recht en in de stilte die daarop volgt, hoort men de heldere stem van Sloeberke : - Dag zieveréér !

REDAKTIENIEUWS.



Nu veel Aarschotse jongens afgezwaaid zijn, dank zij de gpede zorgen van onze vader Aziel en zijn kliek die proberen daarmee aan 't potteke te mogen blijven lekken... Maar kom, geen politiek; 't mag keurpropaganda zijn of iets anders, onze soldaten zijn er 't beste mee. Spijtig dat men ze niet eerder heeft laten naar huis komen. De jongens die achterbleven bij de troep hebben als troost dat die 15 maanden ook voor hen zijn en dat er kans kan komen op 12 maanden. Ne mens is niet rap kontent, hé !

De griep laat zich nog steeds voelen in onze rangen. Ze heeft onze Hilda getroffen zodanig dat ze te zwak was voor haar brief te schrijven aan haar onbekende soldaat, verleden maand.

Wij hebben een oorlogsvloot op de Rijn. Glooft ge 't niet ?? Lees even over die koene rijnvaarders te Niehl.

Parking '58 te Brussel, goed, maar niets vergeleken bij de autoparking rechtover de post door onze kloeke stadswerklieden gebouwd in enkele dagen. Wilt ge een plaatsje vinden dan moet ge rap zijn en zeker voor 8.30 u. s'morgens.

Er is veel nieuws, vooral over Aarschot-Sport, dat eindelijk uit zijn regelmaat is opgestaan en de eerste match van het seizoen heeft gewonnen nadat ze verleden donderdag de jassen in het zand stampten...

Enkele soldaten schreven en de meesten deden het niet, daarom houden we moed omdat er nog veel kunnen schrijven.....

We sluiten met het nieuws uit Ourodenberg en Ourodenberg-Sport. Ook onze kajotters laten deze maand van zich horen.

Veel leesgenot en tot volgende maal, als we daartegen nog niet met Spoetnik III naar de maan zijn om er een bruggenhoofd te vestigen...

DE STAMPER.

o--------o

57/118

DE ANDEREN EERST !!

Beste vrienden soldaten,

De maand november is de maand van de Heiligen. Gans de kerk denkt aan alle heiligen en bidt voor alle gelovige zielen... Als in een grote familie gaan onze gedachten en verlangens naar mekaar...

Wat een schone gelegenheid, beste vrienden in het leger, om deze maand ook te maken tot een maand van praktische daadwerkelijke naastenliefde in de kleine dingen van iedere dag. Gedoopte mensen zijn in de grond toch familie van elkaar ! En zijn de meeste soldaten niet gedoopt ? Soldaten zijn uiteraard kameraden onder mekaar en hoeveel kansen biedt het kazerneleven niet om die noodzakelijke christelijke naastenliefde in daden om te zetten !

Zou het volgende voor deze maand geen schone leuze zijn : "De anderen eerst ". Hoe schoon zou dat niet kunnen beleefd worden in uw omgang met de mannen op de kamer ! Waarom altijd ons eigen goesting opdringen ? Waarom niet zoeken om de anderen in kleine dingen plezier te doen ? En hier gaat het niet om grote opvallen dingen, neen, maar om kleine attenties, kleine onnozele dingen die de anderen niet verwachten en zeker soms niet van u ? Wat goed kan dat niet doen ! Hoevele harten kunt ge daarmee niet veroveren ! Ik xenk daar ook op die veelvuldige praatjes die ge zo samen om de kamer kunt houden met elkaar. Het is niet gemakkelijk om de anderen te laten uitspreken en aan het woord te laten, ook al is het weinig interessant wat er verteld wordt. Het getuigt toch van weinig geest van naastenliefde wanneer men steeds het eerste en laatste woord wil hebben ! De anderen eerst wil ook zeggen dat wij in zulke omstandigheden niet altijd over onszelf moeten praten alsof heel de wereld rond ons draaide... De anderen eerst, vooral als het er op aan komt over de anderen geen kwaad te vertellen...

De anderen eerst, als we aan tafel zitten : de anderenbedienen en niet altijd het beste en het grootste willen nemen. Gemakkelijk is dat zeker niet, maar schoon is het zeker... Het is een uiting van daadwerkelijke naastenliefde. De anderen eerst ook als we bidden : waarom altijd alleen voor onszelf bidden ? Zijn er dan niet honderden grotere noden buiten ons ?

Beste vrienden, we zouden zo kunnen verder gaan, en u zelf zoudt nog zeer vele momenten vinden in het soldatenleven, meer dan ik, waar die leuze kan toegepast worden : de anderen eerst!

Als we nu eens allemaal zouden trachten daar hier en daar iets van terecht te brengen, denkt ge dan niet dat er vele soldaten meer mens zouden zijn en dat hun karakter een schone plooi zou krijgen waar zeer vele nu en ook later in het leven, zouden beter door worden. Het is meer dan het proberen waard...

Dat is mijn innige wens voor deze maand.

L.G. , Uw vriend en
Onderpastoor.

57/119

EXPO '58.

De wereld staat nooit stil, ze draait zoals de jazzband in 't Bloemenhof, zonder ophouden.

Maar dat draaien heeft tegenwoordig een heel bijzonder karakter gekregen, een heel ander ideaal. De wereld draait en keert volledig in het teken van Expo '58. Die Expo moet eits buitengewoons zijn. Wat men daar allemaal voor doet, zég ! Voor die Expo spreekt men beschaafd, men restaureert er kunstwerken voor, er worden tunnels voor geboord, te Brussel krijgen ze zelfs een grote en een kleine ring.

En ook te Aarschot heeft men geroken dat er iets gaande was ! Ja, de mensen in Aarschot waren echt blij dat ze nog eens iets roken !! En men is niet bij de pakken blijven zitten : niets werd ontzien om het die Expo zo aangenaam mogelijk te maken.

De lokale bommeltreintjes, een overblijfsel van een lang vervlogen kultuur, werden vervangen door sneltreinen en gestroomlijnde autobussen. Een Langdorpse boer die zichzelf en zijn stand een beetje respecteert komt nu met de bus naar de markt en laat zijn vrouw met de fiets rijden.

Pater Raskin werd met meerderheid van stemmen benoemd tot voorlopig toezichter van de autoparkeerplaats aan de hoogbrug, opgericht in het teken van Expo 58.

Verschillende vreemde bezoekers zullen Aarschot aandoen ter gelegenheid van de Expo. Zonder veel woorden of kopsbreekselen werd dit probleem opgelost op de laatste gemeenteraadszitting. Alle café's krijgen nachtvergunning om zelfs de late bezoekers slaapgelegenheid te bezorgen. Deze eenvoudige oplossing voor dit moeilijk probleem getuigt van een klaar doorzicht in ingewikkelde zaken. De waterplaats aan de kerk, beschadigd gedurende de laatste wereldoorlog, zal heropgebouwd worden in de oude stijl. De prijs van de vuilnisbakken zal ondanks valse geruchten niet verhoogd worden om op de bezoekers een gunstige indruk te laten.

Ook de Aarschotse folklore werd niet vergeten. De verlichting zal volgend jaar eens zo feëeriek zijn. Om een van die oude Aarschotse gewoonten in ere te houden zal men op een nader te bepalen datum de vis laten drijven....

Ook de inhuldigingen van de nieuwe telefooncentrale en het moderne postgebouw zullen met grote volksfeesten gepaard gaan.

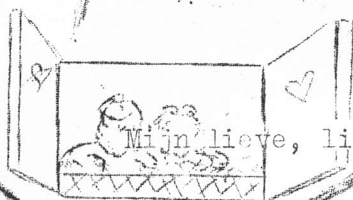
Het is voor iedereen duidelijk : in Aarschot getroost men zich alle moeite om Expo '58 tot een waar sukses te doen opengroeien....

X.Y.Z.

57/120

Liefdesbrief

Aarschot, 31 oktober 1957.



Mijn lieve, lieve jongen,

Je weet wel dat ik altijd dadelijk klaar ben om je te schrijven. Wie zou het niet zijn, als ze zo'n prachtjongen heeft als ik ???

Vandaag vind ik het echter dubbel prettig. Hopelijk verrast mijn brief je, juist op je verjaardag, jongen ! Al weet jij dat ik je in mijn hart het allerbeste toewens, toch wil ik je dat allemaal schrijven. Dus : Proficiat, jongen, voor het voorbije jaar en maak je volgend nog mooier en nog beter.

Nu je weer een jaar ouder bent, zal het leven meer van je vragen. Je zal het moeilijker hebben, maar je zal na je strijd zoveel te gelukkiger zijn. Ik zie je al glimlachen terwijl je denkt : "Mijn meisje begint weer te filosoferen...!" Maar van wie heb ik dat geleerd ? Herinner je je nog wat je me allemaal verteld en gevraagd hebt op mijn verjaardag? Werkelijk, lieveling, ik ben gelukkig dat wij veel van mekaar kunnen eisen.

Als we het leven nu ernstig opnemen, dan zullen we later zoveel te gelukkiger zijn. We zijn toch geen kinderen meer, die door de dagen vlinderen... Als je volwassen wilt zijn op stuk van vrijen, dan moet je je maar altijd zo gedragen, ook in je liefde. Je kent al lang mijn gedacht over dat soort die flirten ...

Maar waarom schrijf ik je dat allemaal ? Ik weet maar al te goed dat <u>mijn</u> jongen zo niet is, en dáárom.

Zo, mijn allerliefste jongen, het beste. Spijtig dat wij het de dag zelf niet samen kunnen vieren. Tegen je thuiskomst heb ik een ferm plannetje uitgestippeld, maar dat verklap ik je niet. Het moet een verrassing zijn !

Nu zal ik moeten sluiten, want seffens komen ze eten, en dan moet alles klaar zijn !

Dag lieveling, vermaak je goed en tot heel vlug...

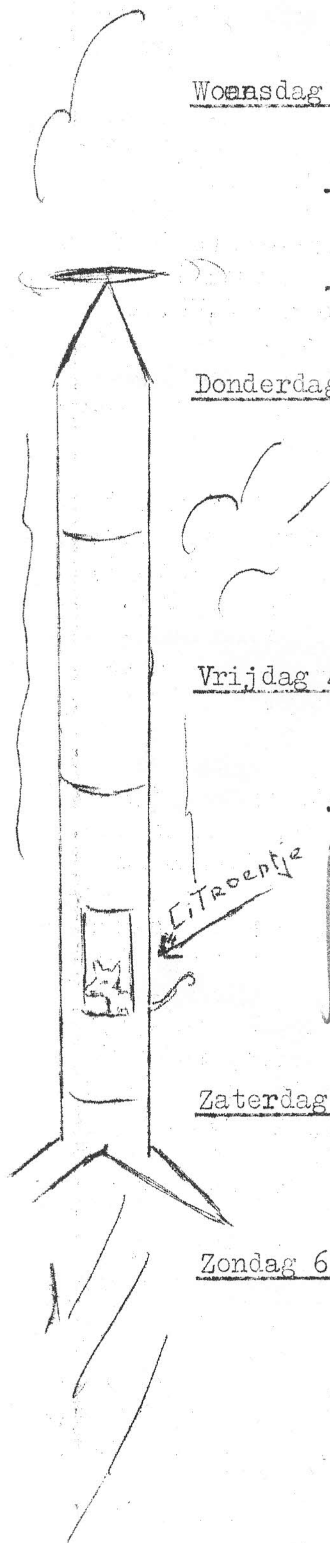
In mijn briefje sluit ik nog een extra-dikke verjaardagskus en tot ik je hem echt kan geven !

Uw HILDA.

-:-:-:-:-:-

IN HET TEKEN VAN DE SPOETNIK.

57/121



Dinsdag 1 oktober : Aan de hoogbrug wordt fel gewerkt om de parkeerplaatsen klaar te krijgen. Aarschot komt er bovenop ! En datallemaal tegen de Wereldtentoonstelling. Niemand beter dan Pater Raskin kan een waakzaam oog houden over de geparkeerde wagens.

Woensdag 2 : Over heel de stad hoort men meer en meer spreken over de fameuze A-griep. Vele kinderen blijven thuis uit de school. En de Demer kan er nu eens niks aan doen !!

- In de statie komt een werkmeisje uit Scherpenheuvel onder de trein terecht. Met kneuzingen allerhande en enkele weken ziekenverlof komt ze er van af.
- Om 8 u. 's avonds worden onze blussers ofte pompiers opgeroepen om een brandje (de naft gaat opslaan) te doven.

Donderdag 3 : Naar we uit goed ingelichte bron vernemen (dat schrijven al de goei reporters) voorzien de diensten van onze belgische staat dat onze nieuwe post eerst binnen een jaar of drie zal klaar komen. De dienst der direkte belastingen hoeft dan ook het huis naast het Withuis terug voor drie jaar te huren.
De telefooncentrale zal nog langer moeten wachten daar deze haar beurt moet afwachten en slechts na Herentals komt waar ze bijlange nog niet klaar zijn.

Vrijdag 4 oktober: Dorke Rijmenants uit Begijnendijk, in het gasthuis overleden, wordt vandaag begraven. Hoewel hij lang ziekelijk was en erg sukkelde, toch zal zijn Marie veel aan hem verliezen.

- Op het stadhuis wordt politiek Aarschot nogmaals onderste boven gerommeld. Er wordt druk gepalabberd over de sluitingsuren der dancings. Om uit te rusten en te ontspannen wordt de vrije nacht toegestaan. Dus niet meer tot een uur of vier maar tot na de mis van vijf uur 's avonds om dan verder te doen tot het tijd is om te gaan werken. De zoon van Fille Lavaerts wordt benoemd tot leraar aan de Stadsjongensschool in vast verband.
  Amaai, politiek !!!

Zaterdag 5 : Vandaag niet veel bijzonders. We horen zeggen dat er in het Stadspark iemand in de Demer sukkelde. Hij kon er gelukkiglijk uitgehaald worden, of hij oud was of jong weten we niet, anders wisten we misschien de reden van zijn zwempartij...

Zondag 6 : Onze nieuwe deken houdt in de grote kerk zijn openingssermoen. Hij vraagt van na de H.Mis te blijven om een openbare hulde te brengen aan O.L.Vrouw van Aarschot door het gebed Memorare te bidden en het lukt, zelfs in de 11-uren-mis !

- In de namiddag trekken de vrouwen en vrouwkens naar de Lei voor het Koffiebal van de Vrouwengilde. Mr.Frederickx van Leuven houdt daar de aandacht meer dan gaande door zijn schitterende uiteenzetting over de christen in de moderne tijd. Mr.de Deken wordt verwelkomd en de wijmeesteressen spelen toneel.
- De Aarschotse V.V.K.S. en B.SB. en hun zusterverenigingen, de Gidsen, vertegenwoordigen onze stad op de nationale Baden-Powell-hulde te Brussel. Hun plan trekken kunnen ze ginder ook: ze waren vroeg thuis.

57/122

Maandag 7 : Een zekre Gheysels, foorkramer van Beroep, heeft te Hasselt het tijdige met het eeuwige verwisseld en wordt vandaag te Aarschot te grave gedragen.

Dinsdag 8 : De doodsklok blijft luiden. Ditmaal over het goede Matje Claes, zuster van Meester Claes van de Steenweg en over Malvine Pelgrims, recht tegenover het Gasthuis.

Woensdag 9 : Nu zijn we er bovenop: er worden reeds fijne broodjes gegeven door de fakteurs. En zeg nu nog dat die mannen geen goei mensen zijn. Het is als in de tijd van het hemels manna, ditmaal echter geboterd of beter gesmeerd (dat lijkt er meer op) met Planta; die mannen mogen nog komen !
- In het kollege komt er onverwacht hoog bezoek : Z.Em.de Kardinaal, die naar de begrafenis is geweest van de moeder van Mgr.Janssens, te Rillaar, stapt even af om de in aanbouw zijnde gebouwen te bezichtigen. Zeker een flinke aanmoediging !

Donderdag 10 oktober : Aan de nieuwe Kristus-koning-parochie aan het Withuis zijn de schrijnwerkers uit hun krammen geschoten. De kerk wordt verder afgewerkt. Maar ja, de tijd dringt, op 27 oktober komt Mgr.Schoenmakers ze plechtig wijden.

Vrijdag 11 oktober : Emma Claes en Malvine Pelgrims verhuizen vandaag naar de Ourodenberg om daar hun laatste rustplaats te vinden.

Zaterdag 12 : Bekke Van de Venne van uit de Leliestraat, viert zijn gouden jubilee. Met een groepje familieleden zijn ze te 10 u. naar de kerk gekomen voor de dankmis en daarna naar het stadhuis om de traditionele zetels in ontvangst te nemen en het glas te heffen. Al de bestaande muziekmaatschappijen waren er op uit om een serenade te geven voor de Bekke en zijn madam !
- Gust Stevens stapt in het huwelijksbootje met Maria Van Hoeck. Dit bracht wel wat beroering op de Staeylandenwijk. Natuurlijk gingen de mannen van de wijk schieten, doch ten allen spijt mislukten de vele pogingen bij gebrek aan goed materiaal. 's Avonds kwam kleur en Geur een serenade geven die door alle Staeylandenaren warm werd toegejuicht.

Zondag 13 oktober : De boerinnengilde staat vandaag in 't zilver. Viering van het 200e lid en 45-jarig bestaan. 's Morgens te 7 u. een mis voor de overleden leden en in de namiddag te 3 u. plechtig lof met sermoend oor de nieuwe Deken en daarna feestvergadering in Sancta-Maria. Er werd gesproken, goed gegeten en hard gelachen... Een waardige viering.
- Op bekaf gaat in tegenwoordigheid van Z.E.H.Kan.Polleunis een grope kabouters plechtig over naar de afdeling van de gidsen. Zo maakt onze nieuwe deken stillekesaan kennis met zijn parohcianen, zowel grote als kleine.

Dinsdag 15 : In het vooruitzicht van de komende missiezondag trekken de jongens van het college rond in de stad met het blad "Missiewereld" ten voordele van de missiewerken.

Op de boulevard overleed Marieke Nijs, echtg. Eugène Morren.



Woensdag 16 : In het rustoord streft onze vriend Charel Pelgrims. Hij zal in Ourodenberg begraven worden.

Donderdag 17: In de Th.de Beckerstraat wordt er erg gevochten door de Shoe-Post. Natuurlijk onder ingeving van de minister van de schoenen tegen de stijging van de index.
- Te 8.30 u. trekken de mannen van de Harmonie met het bestuur naar de dekenij, om daar een serenade te geven aan de nieuwe deken. Gans de groep wordt ongewoon goed onthaald. Binnen spelen ze rond de romers wijn een paar flinke stukken muziek zodat heel de dekenij daverde van muziekaal meeleven.

Vrijdag 18 : Marieke Nijs wordt vandaag plechtig begraven.
- De mannen van de Milac vergaderen weer regelmatig en steken vandaag hun koppne bijeen om enkele erngtige problemen op te lossen. Vooral de herabonnering houdt hun een tijdlang bezig. Natuurlijk ook de inhoud van het volgend nummer wordt overwogen en goedgekeurd.

Zaterdag 19 : Bij Tuurke Rijckmans wordt een schonheidssalon geopend. Zou dat een teken zijn dat het Aarschots vrouwvolk een retouche nodig heeft ? zouden ze dan zolelijk geworden zijn ? Laat ons hopen van niet, vooral voor de soldaten die nog zonder lief zitten (voor Joepke ook !)
- De mannen van de brouwerij Tielemans spelen 's avonds tegen de regen op. Het is immers het feest van Sint Arnoldus, de man van de brouwerijen en de boeren ! Ze doen met hun fanfaren een paar café's en laten de Aarschottenaars hun mooie petten zien. Daarna gaan ze dan met hun voeten onder de tafel zitten in de zaal van de Harmonie. Enkele verdienstelijke werklieden en bedienden worden dan gedekoreerd voor hun vele jaren dienst. 's Avonds komen dan de vrouwen en liefkes helpen hun heilige eer aan doen met veel nat van 't vat !

Zondag 20 : Het is Missiezondag. Omhaling in de kerken. In de grote kerk alleen werd 25.281 Fr. rondgehaald. Een prachtige prestatie.
- In de Lei wordt op aanvraag van het A.C.W. het stuk "De rode Jezuiet" opgevoerd door het gezelschap "Holle Griet" van Diest. Volle zaal en vooral een prachtig sociaal drama...
- In de kerk worden vele kleintjes kind van God.

Maandag 21 : Geen nieuws is goed nieuws. De Russische Spoetnik werd nog door niemand te Aarschot opgemerkt. Joepeke is er blij mee want tegen dat hij een liefde zal hebben zal men zeker in de liefde met kunstmanen kunnen werken en zal er maneschijn komen met op een knopke te duwen. Ieder zal zijn eigen maan hebben... dat belooft !

Dinsdag 22 : We vernamen dat André de velomaker en scooterverkoper van het Schaluin een snoekske gevangen heeft, van een klein 5 kg.400. 't Iw niks als ge hem niet alleen moet opeten...

Woensdag 23: In alle huizen wordt een kaart afgegeven gericht tot de dierbare landgenoten... Hiermee laat de Belgische staat aan haar Aarschotse onderdanen weten dat het de Nato behaagd heeft in onze stad te laten zien welke plaats ons landeken inneemt in het geheel.

57/124

Donderdag 24 : In het zaltje houden de bestuurselden van het gewest Aarschot der Boerinnengilde een recollectie.

'S Avonds op de Grote Markt optreden van het Belgium in Nato. Joepeke heeft niet gezien of het een cirk was of een paardekensmolen. In ieder geval, de plaats van ons land in die Nato zouden wij misschien er wel eens kunnen bij vergelijken... zonder verdere bedoelingen...

Vrijdag 25 : Verschillende soldaten uit Aarschot waaronder Polle Cypers en Polle van Hoof hebben laten weten dat hun militaire dood is ingetreden. Ze zwaaien af.

- Aan de Kristus-Koning parochie wordt door de schrijnwerkers de laatste deuren geplaatst. In de voormiddag hadden de vrouwen reeds de vloeren eens duchtig onder de handen genomen. Hier en daar nog een laagje verf...

Zaterdag 26 : In de Lei rechtvoor het Bloemenhof heeft een botsing plaats tussen een kleine 2 pk. Citroen en een vrachtwagen van de brouwerij het Sas. De kleine wagen werd enkele meters meegesleurd en letterlijk plat gedrukt, gelijk een vijg. De bestuurder van de 2 pk. was praktisch op slag dood. Zijn mede-inzittende werd uit de wagen geworpen en dit was zijn geluk. Hij kwam er van af met enkele kneuzingen. Naar alle waarschijnlijkheid is de vrachtwagen in fout.

Zondag 27 : Feest van Kristus-Koning. Aan het Withuis is alles in feest. Mgr.Schoenmakers komt de kerk van de parochianen wijden. Terwijl hij de vele kleintjes een kruiske geeft trekt de anse stoet naar de parochiezaal in de Staeystraat, daarna stoesgewijs naar de kerk. De klein mannen konden er maar niet aan uit dat die St.Niklaas geen baard had. Na de wijdinsplechtigheid en de H.Mis trekken alle medewerkers met de bisschop en de geestelijkheid en het stadsbestuur naar de parochiezaal voor de receptie. Tot op het laatste nippertje werd er aan de kerk gewerkt en geverfd, zodat Mgr.zijn kleding ook geverfd werd; enkele vlugge vrouwenhanden hebben verdere onheilen voorkomen. De ganse dag kreeg de nieuwe kerk bezoek van de nieuwsgierigen.

- 'S Avonds ging er in de Lei een Romeavond door van de Kajotsters. Een korte maar fijne toneelopvoering - dans en spel en een film over de Rome-bedevaart.

Maandag 28 : Warre Goossens is voor de zoveelste maal weer eens Algemeen Duivenkampioen van Aarschot. Aan alle diverse (jonge-oude-eerstetetekende) winners een hartelijk proficiat en dat we kortelings eens een kampioen van België op de half-fond prijskamp mogen hebben !

Dindsdag 29 : Joepke werd vandaag verscheidene malen lastig gevallen doordat het licht uitging terwijl hij aan zijn artikel voor de stamper werkte. Als hij dan een kaars gevonden had ging het licht weer aan. 't Was precies of ze wilden zijn werk saboteren !

Salu , tot volgende maand ! JOEPKE.

ONZE MILITAIRE ZEEMACHT.

Te Niehl, een mooi dorpje aan de Rijn, heeft de Belgische Zeemacht zeven vedettes die samen het Belgisch Rijnsmaldeel vormen. Ze vormen samen de wacht aan de Rijn. Deze bootjes, zeven in getal, hebben de volgende namen : Meuse, Sambre, Semois, Schelde, Leie, Ijzer en als vlaggeschip, de Liberation ofte "Bevrijding" voor de gewone Vlaamse piotten.

De gelukzakken die ginder geraken zijn natuurlijk de hemel te rijk en leven er als God in Frankrijk. Een van deze gelukzakken is de Jos Quatretemps, die daar op het plezierbootje "Meuse" niet zijn broek, maar die van het leger verslijt. Wekelijks doen die bootjes een pleziertochtje datze dan in legertermen patroulje noemen. Ze doen dan de boorden van de Rijn op staatskosten, soms maken ze een langere tocht naar Bazel, Bonn of Dortrecht. Wat gebeurt er zoals op zulke patroeljetocht ? In de zomer moet ge dat natuurlijk niet vragen : kijken en fluiten naar die mooie "mädel" die lui op of onder het water liggen te wachten naar het einde van hun verlof. Daarvoor zijn er op zulke vedettes verrekijkers voorzien, kwestie van de aangename details te bestuderen. Van drill kan er op zulke bootjes ook geen sprake zijn, ge zoudt de boot doen kantelen, dat is dus ook voltooid verleden tijd. Als ge dan nog puike oversten hebt (KR.O's natuurlijk)... Schatje wat wenst ge nog meer ???

Zoals iedere eenheid van het leger is ook de vedette met een rantsoen lawaaidingens bedacht, hier speciaal gebruikt om de verlofgangers op het water te doen schrikken, om hun bootjes te doen kantelen.
Nu ja, zulke thunderflashes maken ook zo'n geweldig lawaai hé ? Kunt ge U een mooiere troep indenken dan de onze ? Het spreekt vanzelf dat we hier allemaal graag zijn !!!

Jos QUATRETEMPS.

Jef, gebreveteerd gamellenboefer bij de zandstuivers (infanterie), had de ganse dag een put gedolven en weer gevuld.
Hij vertikte het van dat verwenste tuig nog mee naar de kazerne te slepen en schreef op een briefje voor zijn vriend Loewie, die een eindje verder aan het werken was : "Loewie, breng mijn schup mee naar de kazerne, want ik ben ze vergeten". Hij hing dit dokument aan de schup en vertrok.
Een kwartier later kwam de Loewie in de Kazerne, maar zonder de schup van Jef. Vol koleire schoot de Jef terug naar het oefenplein om zijn marteltuig te halen, daar hij dit anders dubbel en dik zou moeten betalen. Gelukkig ze stond er nog, maar met een ander briefje...:

"Jef ik heb ze niet kunnen meebrengen, want ik heb ze niet gevonden !".

<u>GEBODEN TE ONTHOUDEN VOOR DE SOLDAAT</u> :

Boven al bemint de rust,
En leeft met veel lust,
En raakt het werk niet aan,
Tot ge in O.V. nooit gaan.
(O.V. is AFZWAAIEN, voor diegenen die het niet wisten !)

RIK KARREMANS.

SOLDATEN SCHRIJVEN.

57/126

Deze maand was de oogst weer eens pover. Onze enige troost was, dat de enkele brieven die we kregen van hoge kwaliteit waren, hier komen ze dan :

Aangename kennismaking, Wm. PEETERS. Gij hebt ons een prachtig stukje proza bezorgd, dat we dankbaar afdrukken. Een artikel over de A-griep om de griep van te krijgen... De hopeloze strijd van het leger tegen het gele gevaar, A en H bommen zijn hierbij onmachtig, allen met de C-pil kan sukses worden bereikt. Lees hierover in ons blad.
Het volgend deel van Uw brief laten we ook volledig volgen : het is ook meer dan de moeite waard :

"...Nu iets anders. Vandaag kreeg ik mijn Kasseistamper en een diepe misnoegdheid sloop in mij. Ik heb veel gehouden van Doortje, maar nu is het uit. Ik die juist aan een aanvraag tot benoeming van Doortje had willen voorstellen en nu dit; dat ze wil uitgaan akkoord, maar dat alleen de soldaten daarvan mogen profiteren vind ik niet juist, je moet nu niet denken dat ik egoïst ben, in 't geheel niet, maar waarom de oversten en dan nog wel de arme sergeanten aan hun lot overlaten ? Wij zijn toch ook mannen van vlees en bloed en we hebben toch ook het recht op wat vriendelijkheid vanwege onze vrouwelijke collega's!! Moesten nu alle meisjes eens denken zolas U Doortje, wat zou er dan van ons, arme sergeanten, geworden ? We zouden nog zuurder gaan kijken en onze arme schachten het leven nog moeilijker gaan maken en deze jongens hebben het al kwaad genoeg, ofwel zouden we ervan ten ondergaan en van heimwee en liefdesverdriet moeten kreperen... Zou het niet beter zijn wanneer je er een minnelijke schikking moest op vinden, Doortje ?? "....

Voilà, en we geven U groot gelijk !!! We zullen Doortje eens letterlijk en figuurlijk laten onder handen nemen. In ons komitee weten we daar wel raad mee ! De meeste mensen en vooral soldaten, weten of beseffen niet dat sergeanten ook mensen zijn, dat die mensen meestal niet slechter zijn en in de meeste gevallen heel goede kameraden zouden willen zijn met hun manschappen. Ja jong, zo zijn de vrouwtjes, of zo willen ze zich toch voordoen. De meesten zijn zo niet en ons Doortje is in haar hart ook zo niet, daar ben ik overtuigd van. We zullen aan ons Doortje een minnelijke schikking voorstellen. Ze zal die zeker aannemen, maar te minnelijk mag het ook niet, hé !!!

Weet je, Hugo, we zullen een vrouwelijke medewerkster aanwerven, speciaal voor onze gradées. Moesten er liefhebbers zijn die bij dit lezen er iets voor voelen, er is kans...

Wm. Peeters, ge zijt gedankt voor Uw brief, we hopen dat onze Doortje het beter inzicht kan brengen en we blijven uitkijken naar Uw volgende brief; so long !

Het spreekt vanzelf dat we deze maand enkele doodsbrieven kregen van afzwaaiers. Het doet ons altijd veel plezier te vernemen dat ge weer gewone mensen geworden zijt : Paul Cypers, Frans Van Opstal en Frans Van Lier, merci voor uw brief en een dikke proficiat voor Uw afzwaaien !

Rik KARREMANS, ge zijt ongeduurig hoor, ge laat ons geen tijd om onze Stamper vol te krijgen. Nu gij moogt op uw poot spelen. Als er één op tijd is met zijn brieven dan zijt gij het..!

57/127

Wanneer gij afzwaait nemen wij u op in ons komitee om ervoor te zorgen dat onsbladje steeds op tijd klaarkomt. Afgesproken ??
Ja jong, wij wensen u dat baantje aan de schrijfmachine, het heeft natuurlijk veel vo rdelen: geen wacht, piket of korvee"s en wat nog allemaal, maar ge moet het pakken zoals het aankomt, het andere heeft ook voordelen hoor. Chauffeur worden is anders ook wel aardig/ Wat ons minder plezier zou gedaan hebben, Rik, d t was het schrijfduiveltje dat u opstookte opte houden met ons te schrijven. Ge gaat ons toch niet in de steek laten, nu dat ge daar de machtigste djob van de treep hebt vastgekregen... Zorg dat ge altijd wit speelt met de adjudant de ménage dan is uw broodje gebakken voor de troep. Ge zijt nu een echte piot en uw beste vriend blaaspijp zal wel gaan roesten in uw kast. We nemen nota van uw adresverandering en sluiten met vele komplemneten en tot volgende maal. Uw mop is kostelijk en meer dan de moeite wa rd om opgenomen te worden...

Van SM. Ernest VANHOOF, kregen we ook nog een doodsbrief om ons te melden dat hij nu weer doodgewoon Paul gaat heten. We hopen Paul, dat ge nu aan onze zijde in soldatendienst zult blijven. Hartelijk welkom in ons milackomitee!!

Fons Tielemans schreef ons een mooi versierde brief waaruit gezondheid en levenslust lekte. Werkelijk een loflied aan het soldatenleven... Maar gij hebt daar ook weer het djobke vast hé ! Kantonnier van de mess o/off, en als ge dan nog met twee man zijt voor 9 paar mouwen met strepen... Nu profiteer er maar van hoor ! Moest alleman hetzelfde zijn als gij, dan zu het leger veel plezieriger zijn en er zou ook een heel stukje gedronken worden. Laat ze u smaken, zulle, natuurlijk in eer en deugd, en met mate !
"We leven hier echt als in een droom", schrijft de Fons.
"Niet te hard werken, slapen intijds, goed eten en bijtijds een goed potje bier..."
Fons wij doen Uw groeten aan allen en vooral aan de lieve meisjes van Aarschot. Wij wachten intussen op uw volgende beloofde brief.

Beste vrienden dat was dan weer alles voor deze maand.

Dag !

=----------=



HET GELE GEVAAR DAT UW VERLOF BEDREIGDE

57/128

Eerst even voorstellen : ik ben uw nederige dienaar Wachtmeester van het actief kader Peeters Hugo, voor het ogenblik in goed humeur en gelukkig gespaard van de Aziatische griep en al zijn aangename en onaangename gevolgen. Verder als goede Stadsgenoot drink ik graag een goede Aarschotse Bruine en nog liever een goede stevige Forto.(tussen haakjes : tien maal beter dan het Duits bier !!)

Och, ik ga nu niet langer de koe uit de boom kijken en zal de kat dan maar bij de horens nemen en mijn indrukken over het gele gevaar (Aziatische griep) aan u meedelen zodat je dezelfde plezante en uiterst droevige momenten van dit gevaar kunt beleven.

Zekere morgen werd gans het mechahisme van ons arme Belch legertje in werking gebracht door één onnozele letter de "A" De telefoons rinkelden, de transmissiepost werd een mierennest en alles wat maar enigszins iets te maken had met leger wachtte in spanning op de uitslag van het Hoofdkwartier. Dan opzekere morgen kwam het antwoord, wij zouden die letter "A" verdelgen, met een andereletter "C". De st ijdplannen werden opgesteld en onze schachten en alles wat strepen of sterren met of zonder baretten had begon vitamientjes C te drinken, te eten en indien mogelijk zelfs in te nemen met bier, Coca, limonade en zelfs wijn.

Doch niets kan baten, de vijand was ons te sterk ensloeg overal toe. Het Fort Apache van Heverlee kon geen stand meer houden en dan volgden als korenhalmen neergeveld, Leopoldsburg, Luik, Waver tot onze bezetters hier in Duitsland afgesloten werden van de andere troepen. Toen kwamen de uiterste maatregelen van de Leggrstaf : de verloven voor de Garnizoenen Leuven, Antwerpen, Waver, Luik, Doornik, Gent en Namen en in onze harten kwam dan een diepe droefheid, het moraal zakte en wij hadden de moed niet meer om nog tegenstand te bieden aan de gevreesde vijand die de opmars voortzette en één na één onze dappere verdedigers neermaaide,tot de grote dag kwam : wat millioenen eenheden vitaminen "C" niet vermochten, vermocht het gezond verstand van één Generaal, die zei : "SOLDIERS GO HOME" en de uitslag was verrassend : de gesneuvelden stonden op en vernietigden onze belegeraars en 's anderdaags lagen we allen in de armen van ons lief, of lieten we onze droge levers zich vullen met het heerlijk vocht in de Bars of Kantien, nog eens te meer hadden de Belgen de vreemde indringers verslagen....!

Wm. PEETERS Hugo
B.P.S. 5 - BSD.

-:-:-:-:-:-

NIEUWS UIT OURODENBERG.

57/129

September was bij ons de maand zonder geschiedenis. October bracht wat meer.

We kregen enkele zonnige dagen en niet veel regen. De boeren hebben hun bieten zonder ongelukken uit de beemden langs de Laak naar huis gekregen, maar ze klagen over de rapen. Eigenlijk mogen ze nog tevreden zijn dat het niet gevroren heeft, dan was het rapen-spijs...

De gevoelige harten kunnen zich gaan luchten aan de herfstkleuren in Meetshoven of in de Meertsels. Gelukkig moeten ze daar nu geen opstellen meer over maken zoals in hun kinderjaren. Links en rechts ziet ge ook een jager tussen het veld, maar ze klagen dat er zo weinig wild is : hazen : geen een; fazanten niet beter, tenzij in Meetshoven, waar de jacht verboden is.

De gebeurtenissen in onze parochie waren niet talrijk. Enkele jongen paartjes gingen aan de bel van de pastorie trekken, met het doel en het gevolg dat ge kent (ze zijn nu getrouwd). De griep is nu met rust, maar toch is iedereen nog niet "gerust". Enkele oude mensen zijn nog gevaarlijk ziek.

De grote gebeurtenis van de maand was het toneel van de kajotters: "Holala, ik ben papa !" een klucht natuurlijk : een advokaat, is vrijgezel, hij verwacht een dikke erfenis van zijn oom in Amerika, maar eerst wilt deze dat hij getrouwd is. Een ketting van plezierige toneeltjes waarhij een vrouw en kinderen moet bij te pas brengen, vol en elkaar op. En om de zaak erger te maken, komt de oom zelf eens kijken. Van jongman heeft de advokaat met de slag een wederhelft en twee tweelingen op de hals gehaald.
Tenslotte komt alles aan de oren van de oom die er natuurlijk voor zorgt dat alles gelukkig eindigt. Wie ooit niet weet welk stuk op te voeren, moet bij de Kajotters maar om raad vragen.

De volgende maand biedt veel vooruitzichten : Kunst en Vermaak met zijn jaarlijkse revue op 10-11 november en de volgende zondag een bal.

De allerheiligendagen zullen natuurlijk heel wat volk naar het kerkhof brengen. Voor een keer in het jaar is het ons klein gehucht dat de stad als gast krijgt. Laten we hopen dat de doden nog wat meer krijgen dan een bloemententoonstelling, want daarvan genieten alleen degenene die 's anderdaags de bloempotten komen stelen !! (als het die nacht niet gevroren heeft).

Om te eindigen nog dit van een supporter :

Als men in Ourodenberg niet dronk zoveel pinten,
dan had Ourodenberg-sport nu meer punten...

-:-:-:-:-:-:-:-

SPORTNIEUWS

57/130

Het is voor het ogenblik op sportgebied in Aarschot maar stillekens.

De voetbal geeft ons wel matchen genoeg (zelfs twee avondmatchen dit seizoen), maar de uitslagen... Weet er iemand nog ergens een goede doelschutter, want dat is het enige wat Aarschot mankeert : mannen die goals kunnen maken. De verdediging kan wedijveren met de beste van de reeks, alhoewel onze keepers het lelijk laten zitten.

Ja, het is spijtig maar we moeten ons voorbereiden om volgend jaar in bevordering weer kampioen te spelen en dan van de gekregen lessen gebruik te maken. Dat Van Elzen er moest uitgestampt worden is spijtig geweest maar ene speler zou toch de ploeg niet mogen maken.

Verder begrijpen we niet goed het selektiekomitee, dat de ene speler omwille van een slechte match verwerpt terwijl andere spelers als kapitein Thijs zondag op zondag minder goede matchen mogen spelen. Natuurlijk, het is in de huidige omstandigheden alles behalve gemakkelijk een ploeg samen te stellen en daarom laten we het aan hen over, om een ploeg in elkaar te timmeren. Het is niet onze bedoeling aan kritiek te doen......

De baskett vlot ook niet te best nu ze een paar van hun beste spelers tussendoor moeten missen. Er zijn nu al een paar matchen gewonnen en de tweede laatste plaats is aan een andere ploeg overgelaten. Mogelijk komen onze mannen er nu in... Ze mogen vooral de moed niet verliezen, wanneer ze telkens slechts met een paar minuten moeten verliezen, eens keert toch de kans en dan wordt Rimelago de struikelblok voor de kampioenen.

De Atletiek-club is niet meer. Spijtig voor enkele jongens die met hart en ziel voor deze sport leefden en alle moeite van de wereld deden om de Aarschotse kleuren te doen zegevieren. Mogelijk vinden ze nog wel een andere klub die hen wilt opnemen...

De Aarschotse Biljart-club laat nog steeds van zich horen. Laeremans wist zich kampioen van de Demervallei te spelen en verscheidene ploegen zijn nog aan slag in diverse bekerwedstrijden.

SPOT.

SPORTNIEUWS OURODENBERG- Vervolg.

We staan thans met vijf punten en onze stand is alzo :

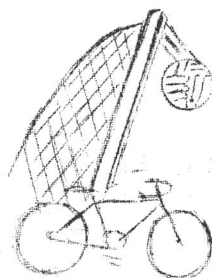
	W	G	V	G	GG	GLM	P
13 Ourodenberg	6	2	3	1	10	14	5

Op die zes wedstrijden, werden tien doelpunten aangetekend, en 14 geïncasseerd waarvan er 9 op twee wedstrijden Everbeur en Halle. Op die vier andere wedstrijden werden slechts vijf doelpunten toegestaan, hoe rijmt men dat tesaan ?

Laat ons hopen op verbetering en dat onze jongens zich herpakken.

DE JEF.

57/131



OURODENBERG - SPORT

In het begin van het seizoen zou men werkelijk gedacht hebben dat onze jongens zich in de voorste gelederen zouden handhaven, doch dit schijnt niet het geval te zijn, want als we de drie laatste wedstrijden bekijken, ziet het er naar uit dat een grote verandering moet komen of een degradatiestijl kan niet voorgesteld worden zonder geel-zwart.

Als we de twee laatste wedstrijden bekijken die onze jongens hebben verloren, met zware cijfers, respectievelijk 4-1 op Everbeur en 1-5 op eigen veld tegen het pas gepromoveerd VV.Halle, dan begint men wel een beetje te twijfelen aan de sterke verdediging die destijds de reputatie bezat, de beste uit de streek te zijn.

Men kan als verzachtende omstandigheden inroepen dat beide hogervermelde ploegen over een goed gecombineerde aanvalslijn beschikken, en welke de scoorkansen benutten, hetgeen bij Ourodenberg een zorgenkind blijft, waarin slechts een gevaarlijk schutter, nl. Willy Wauters een rol kan spelen. Hierbij krijgen we nog een gestrafte speler die Henri Serneels noemt, welke niettegenstaande flagrante fout, te licht naar de kleedkamers werd verwezen door de scheidsrechter, aangezien het de eerste fout was die hij maakte gedurende de wedstrijd tegen Halle V.V.



Laten we iedere speler afzonderlijk nagaan. Ten eerste hebben we onze doelwachter Jules Busschodts, welke zelden klemvast is, misschien is dit feit te wijten aan het verlies van twee vingers van de linkerhand, maar hij heeft ook een zwak voor spectakulaire fazen. Rechtback Meynkens heeft de fout zijn buitenspelen te veel vrij spel te laten en acteert te veel op de kanthalf plaats. Jos Van de Velde beschikt over een zekere klas, en heeft een goede opstelling, hij is ook meestal baas bij het kopspel. Van Franske Aerts mag men zeggen dat hij nog steeds de soliede stopper is van vroeger en op faire wijze elk duel betwist. Kanthalf Meynkens is zowel in verdedigingals in de aanval een goed voetballer, hij weet precies de aanvalslinie te voeden om herrie te brengen voor het doel van de tegenpartij, terwijl J.Soetemans traag is, en schijnt te slapen, "zou ik, wil ik, zal ik"... Rechterwing Ivo De Wel, bezondigt zich soms aan persoonlijk spel, terwijl Rijckmans over een slechte balkontrole beschikt, maar een juiste voorzet in zijn voet heeft. Aanvalsleider Serneels is zeer bedreven, maar vergeet in zijn hevigheid zijn maten te bedienen die een betere scoorkans hebben dan hijzelf. Verstraeten heeft spelverdeling en techniek nog niet onder de knie, maar dat kan nog bijgewerkt worden door trainer Hendrickx. Tenslotte mag aalvlugge linkerbuiten als onze beste voorspeler beschouwd worden, hij is in kopspel één van de besten, en inzake trapstechniek lopen en dribbelen, staat hij zijn man. Hij is trouwens een gevaarlijke klant voor de snuit, waar hij kalm, maar zeker een keeper dribbelt en de bal in het net verhuist. Onze jongens hebben thans nog een achterstand van twee wedstrijden op de andere.

(Lees verder volgende blz.)

K.A.J. NIEUWS.

57/132

Weeral een maand voorbij, weeral een maand dichter bij nieuwjaar, maar ondertussen hebben de kajotters enkele plezierige vergaderingen gehad, en leerzame ook....

De maand werd ingezet met een leidersvergadering, daarna heeft Leon Verbruggen ons komen vertellen over zijn reis naar Fatima. De Leon kan prachtig vertellen. Hij bracht ons in kennis met het arme Frankrijk, want naar het schijnt heeft de vrouw daar juist genoeg geld om een paar lapjes te kopen waar ze zich kan mee kleden. Als U soms gaat trouwen gaat dan maar naar het Zuiden van Frankrijk, daar staan tientallen prachtige villa's eenzaam en verlaten, omdat er geen bewoners zijn om er in te wonen. 't Is triestig...

Voorts bracht Leon ons nog in kennis met de mooie Andolousische meisjes, deze zijn veel netter gekleed dan hun franse collega's, in Spanje mag zelfs een mannelijke toerist niet binnen met een korte broek, en legen huizen zult u er beslist niet vinden, welk een verschil... Hij heeft ons ook de temperatuur afgeschilderd, we begonnne al te zweten enkel maar van er aan te denken, ge moet niet vragen...

De week daarop hebben we dan twee leden mogen verwelkomen : Frans Van Lier en Fr nçois Van Rompay.

Daarna hebben we dan een voorlezing gekregen over de toespraak van Z.H.de Paus aan onze kajotters en Kajotsters te Rome. We hebben ook een interessante debatavond gehad over God en de afgoden, over geleerden en kunstenaars, over het luchtledige en de toekomst, op de maan. We hebben dan ook veel geleerd en de waarde op geleerdheidsgebied bij onze Kajotters kunnen bewonderen.

De 19-10 hebben de Kajotters samen met de oud-Chiromannen de brouwerij van Jack-Op te Werchter gaan bekijken, we hebben kunnen vaststellen welke bewerkingen het bier moet ondergaan vooraleer het hier is, we hebben gezien hoeveel bier er in de kelders ligt... Als U kunt rekenen dan kunt U er U van overuigen hoeveel vaten er in de kelders lagen : Er was 2 millioen liter bier en in elk vat is ± 600 l. bier. Aan U de berekening. Er waren twee soldaatjes bij, maar ze hebben zich dik laten vloeren door de Jokke en door een der leiders van de Chiro. Die hebben een kampioenschap ingericht. De stand eindigde onbeslist 24-24. Amaai mijne buik....!!

Nu ga ik eindigen vrienden. Tot volgende maand !

De K.A.J.



„were di"